

Službeni list

Europske unije

C 51

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Godište 65.
31. siječnja 2022.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2022/C 51/01 Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije* 1

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2022/C 51/02 Predmet C-437/19: Presuda Suda (treće vijeće) od 25. studenoga 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour administrative – Luksemburg) – État luxembourgeois/L (Zahtjev za prethodnu odluku – Upravna suradnja u području oporezivanja – Direktiva 2011/16/EU – Članak 1. stavak 1., članak 5. i članak 20. stavak 2. – Zahtjev za informacije – Odluka kojom se nalaže dostava informacija – Odbijanje postupanja po nalogu – Sankcija – „Predvidiva relevantnost” zatraženih informacija – Nepostojanje poimenične i pojedinačne identifikacije poreznih obveznika o kojima je riječ – Pojam „identitet osobe koja se ispituje ili je pod istragom” – Obrazloženje zahtjeva za informacije – Doseg – Povelja Europske unije o temeljnim pravima – Članak 47. – Pravo na djelotvoran pravni lijek protiv odluke kojom se nalaže dostava informacija – Članak 52. stavak 1. – Ograničenje – Poštovanje bitnog sadržaja prava) 2

2022/C 51/03	Predmet C-564/19: Presuda Suda (veliko vijeće) od 23. studenoga 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Pesti Központi Kerületi Bíróság – Mađarska) – kazneni postupak protiv IS-a („Zahtjev za prethodnu odluku – Pravosudna suradnja u kaznenim stvarima – Direktiva 2010/64/EU – Članak 5. – Kakvoća tumačenja i prevođenja – Direktiva 2012/13/EU – Pravo na informiranje u kaznenom postupku – Članak 4. stavak 5. i članak 6. stavak 1. – Pravo na informiranje o djelu koje se stavlja na teret – Pravo na tumačenje i prevođenje – Direktiva 2016/343/EU – Pravo na djelotvoran pravni lijek i na pošteno suđenje – Članak 48. stavak 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima – Članak 267. UFEU-a – Članak 19. stavak 1. drugi podstavak UEU-a – Dopuštenost – Zahtjev za zaštitu zakonitosti protiv odluke o upućivanju prethodnog pitanja – Stegovni postupak – Ovlast višeg suda da proglasi nezakonitom odluku o upućivanju prethodnog pitanja”)	3
2022/C 51/04	Predmet C-833/19 P: Presuda Suda (veliko vijeće) od 23. studenoga 2021. – Vijeće Europske unije/Hamas (Žalba – Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Borba protiv terorizma – Mjere ograničavanja donesene protiv određenih osoba, skupina i subjekata – Zamrzavanje financijskih sredstava – Zajedničko stajalište 2001/931/ZVSP – Uredba (EZ) br. 2580/2001 – Zadržavanje organizacije na popisu osoba, skupina i subjekata koji su uključeni u počinjenje terorističkih djela – Individualna obrazloženja koja su organizaciji dostavljena u dokumentu različitom od akta koji sadržava općenito obrazloženje – Ovjeravanje individualnih obrazloženja – Članak 297. stavak 2. UFEU-a)	4
2022/C 51/05	Spojeni predmeti C- C-884/19 P i C-888/19 P: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 2. prosinca 2021. – Europska komisija/Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd, GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH C-884/19 P), GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH/Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd, Europska komisija (C-888/19 P) („Žalba – Damping – Uvoz solarnog stakla podrijetlom iz Kine – Uredba (EZ) br. 1225/2009 – Članak 2. stavak 7. točke (b) i (c) – Tretman poduzeća koje posluje u uvjetima tržišnog gospodarstva – Odbijanje – Pojam „značajan poremećaj iz prethodnog sustava bez tržišnoga gospodarstva”, u smislu članka 2. stavka 7. točke (c) treće alineje – Porezne pogodnosti”)	5
2022/C 51/06	Predmet C-3/20: Presuda Suda (veliko vijeće) od 30. studenoga 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Rīgas rajona tiesa – Latvija) – kazneni postupak protiv AB, CE, „MM investīcijas” SIA („Zahtjev za prethodnu odluku – Protokol (br. 7) o povlasticama i imunitetima Europske unije – Član tijela Europske središnje banke – Guverner nacionalne središnje banke države članice – Imunitet od kaznenih postupaka – Optužba povezana s aktivnostima koje se obavljaju u okviru dužnosti u državi članici”)	5
2022/C 51/07	Predmet C-25/20: Presuda Suda (deveto vijeće) od 25. studenoga 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputilo Višje sodišče v Ljubljani – Slovenija) – Postupak koji je pokrenuo NK, u svojstvu stečajnog upravitelja društva Alpine BAU GmbH („Zahtjev za prethodnu odluku – Pravosudna suradnja u građanskim stvarima – Stečajni postupci – Uredba (EZ) br. 1346/2000 – Članci 4. i 28. – Članak 32. stavak 2. – Rok određen za prijavu tražbina u stečajnom postupku – Prijava tražbina u sekundarnom stečajnom postupku koji je u tijeku u državi članici, koju podnosi stečajni upravitelj iz glavnog postupka koji je u tijeku u drugoj državi članici – Krajnji rok predviđen pravom države u kojoj je pokrenut sekundarni stečajni postupak”)	6
2022/C 51/08	Predmet C-102/20: Presuda Suda (treće vijeće) od 25. studenoga 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesgerichtshof – Njemačka) – StWL Städtische Werke Lauf a.d. Pegnitz GmbH/eprimo GmbH. (Zahtjev za prethodnu odluku – Direktiva 2002/58/EZ – Obrada osobnih podataka i zaštita privatnosti u području elektroničkih komunikacija – Članak 2. drugi stavak točka (h) – Pojam „elektronička pošta” – Članak 13. stavak 1. – Pojam „uporaba elektroničke pošte u svrhu izravnoga marketinga” – Direktiva 2005/29/EZ – Nepoštena poslovna praksa – Prilog I. točka 26. – Pojam „ustrajno, a neželjeno nuđenje elektroničkom poštom” – Reklamne poruke – Inbox advertising)	7
2022/C 51/09	Predmet C-233/20: Presuda Suda (sedmo vijeće) od 25. studenoga 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Oberster Gerichtshof – Austrija) – WD/job-medium GmbH, u stečaju („Zahtjev za prethodnu odluku – Socijalna politika – Direktiva 2003/88/EZ – Zaštita sigurnosti i zdravlja radnika – Članak 7. stavak 1. – Pravo na novčanu naknadu za plaćeni godišnji odmor koji nije iskorišten prije prestanka radnog odnosa – Preuranjeni prestanak radnog odnosa zbog zaposlenika”)	8

2022/C 51/10	Predmet C-249/20 P: Presuda Suda (deseto vijeće) od 25. studenoga 2021. – Europska komisija/UG („Žalba – Javna služba – Član ugovornog osoblja – Ugovor na neodređeno vrijeme – Otkaz – Razlozi za otkaz – Iskrivljavanje – Neimovinska šteta – Dopuštenost – Propuštanje odlučivanja o dijelu tužbenog zahtjeva”)	9
2022/C 51/11	Predmet C-271/20: Presuda Suda (peto vijeće) od 25. studenoga 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Verwaltungsgericht Berlin (Upravni sud u Berlinu) – Njemačka) – Aurubis AG/Bundesrepublik Deutschland (Zahtjev za prethodnu odluku – Sustav trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova – Sustav besplatne dodjele jedinica – Odluka 2011/278/EU – Članak 3. točka (d) – Potpostrojenje s referentnom vrijednosti za gorivo – Pojmovi „izgaranje” i „gorivo” – Proizvodnja primarnog bakra taljenjem u lebdećem stanju – Zahtjev za dodjelu – Zatražene emisijske jedinice koje još nisu bile dodijeljene na dan isteka razdoblja trgovanja – Mogućnost dodjele tih jedinica tijekom sljedećeg razdoblja trgovanja na temelju izvršenja sudske odluke donesene nakon tog datuma)	9
2022/C 51/12	Predmet C-289/20: Presuda Suda (treće vijeće) od 25. studenoga 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour d’appel de Paris (Žalbeni sud u Parizu – Francuska) – IB/FA („Zahtjev za prethodnu odluku – Pravosudna suradnja u građanskim stvarima – Uredba (EZ) br. 2201/2003 – Nadležnost za odlučivanje o razvodu braka – Članak 3. stavak 1. točka (a) – Pojam „uobičajenog boravišta” podnositelja zahtjeva”)	10
2022/C 51/13	Predmet C-334/20: Presuda Suda (sedmo vijeće) od 25. studenoga 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Veszprémi Törvényszék – Mađarska) – Amper Metal Kft/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága („Zahtjev za prethodnu odluku – Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost (PDV) – Direktiva 2006/112/EZ – Članak 2. – Transakcija koja podliježe PDV-u – Pojam – Članak 168. točka (a) i članak 176. – Pravo na odbitak ulaznog PDV-a – Odbijanje – Usluge oglašavanja koje je porezna uprava ocijenila preskupima i beskorisnima – Nepostojanje prometa ostvarenog u korist poreznog obveznika”)	11
2022/C 51/14	Predmet C-372/20: Presuda Suda (osmo vijeće) od 25. studenoga 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesfinanzgericht – Austrija) – QY/Finanzamt Österreich, prije Finanzamt Wien für den 8., 16. und 17. Bezirk („Zahtjev za prethodnu odluku – Članci 45. i 48. UFEU a – Slobodno kretanje radnika – Jednako postupanje – Obiteljska davanja pružena stručnjacima za razvojnu suradnju koji vode članove svoje obitelji u treću zemlju u koju su bili raspoređeni – Ukidanje – Članak 288. drugi stavak UFEU a – Pravni akti Unije – Doseg uredbi – Nacionalni propis čiji je područje primjene ratione materiae šire od onog iz uredbe – Pretpostavke – Uredba (EZ) br. 883/2004 – Članak 11. stavak 3. točke (a) i (e) – Područje primjene – Zaposlenica državljanica države članice koju je kao stručnjakinju za razvojnu suradnju zaposlio poslodavac sa sjedištem u drugoj državi članici i koja je poslana u misiju u treću zemlju – Članak 68. stavak 3. – Pravo podnositelja zahtjeva za obiteljska davanja da podnese jedan zahtjev ustanovi države članice koja je nadležna prema pravu prvenstva ili ustanovi države članice koja je podredno nadležna”)	11
2022/C 51/15	Predmet C-484/20: Presuda Suda (deveto vijeće) od 2. prosinca 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Oberlandesgericht München – Njemačka) – Vodafone Kabel Deutschland GmbH/Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e. V. („Zahtjev za prethodnu odluku – Zaštita potrošača – Direktiva (EU) 2015/2366 – Platne usluge – Članak 62. stavak 4. – Naknade koje se primjenjuju – Članak 107. stavak 1. – Potpuno usklađivanje – Članak 115. stavci 1. i 2. – Prenošnje i primjena – Pretplate za kabelsku televiziju i pristup internetu – Ugovori na neodređeno vrijeme sklopljeni prije datuma prenošenja te direktive – Naknade koje se primjenjuju na platne transakcije bez odobrenja za bankovno terećenje započete nakon tog datuma”)	12
2022/C 51/16	Predmet C-488/20: Presuda Suda (treće vijeće) od 25. studenoga 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie – Poljska) – Delfarma sp. z o.o./Prezes Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych („Zahtjev za prethodnu odluku – Članci 34. i 36. UFEU-a – Slobodno kretanje robe – Mjera s istovrsnim učinkom kao količinsko ograničenje – Lijekovi za humanu primjenu – Paralelni uvoz lijekova – Propis države članice kojim se propisuje istek na temelju zakona odobrenja za paralelni uvoz lijeka godinu dana nakon isteka odobrenja za stavljanje u promet referentnog lijeka – Zaštita zdravlja i života ljudi – Proporcionalnost – Direktiva 2001/83/EZ – Farmakovigilancija”)	13

2022/C 51/17	Predmet C-161/21: Rješenje Suda (deveto vijeće) od 4. listopada 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Corte dei conti – Sezione regionale di controllo per la Campania – Italija) – Comune di Camerota („Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 53. stavak 2. Poslovnika Suda – Direktiva 2011/85/EU – Direktiva 2011/7/EU – Ekonomska i monetarna politika – Jedinica lokalne samouprave u financijskim poteškoćama – Financijski plan rebalansa – Nacionalni propis kojim se suspendiraju istražne ovlasti Revizorskog suda zbog zdravstvene krize uzrokovane pandemijom bolesti COVID-19 – Članak 267. UFEU-a – Pojam ‚nacionalni sud‘ – Nepostojanje spora pred tijelom koje je uputilo zahtjev – Očita nedopuštenost”)	14
2022/C 51/18	Predmet C-253/21: Rješenje Suda (deveto vijeće) od 6. listopada 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Landgericht Hamburg – Njemačka) – TUIfly GmbH/FI, RE („Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 99. Poslovnika Suda – Zračni prijevoz – Uredba (EZ) br. 261/2004 – Članak 5. – Članak 7. – Članak 8. stavak 3. – Uskraćeni ukrcaj, otkazivanje ili duže kašnjenje leta – Odšteta i pomoć putnicima – Pojam „otkazivanje” – Preusmjeravanje leta u zračnu luku koja ne opslužuje isti grad, mjesto ili regiju kao odredišna zračna luka koja je bila predviđena u rezervaciji – Preusmjeravanje putnika autobusom”)	14
2022/C 51/19	Predmet C-408/21 P: Žalba koju je 2. srpnja 2021. podnijelo Vijeće Europske unije protiv presude Općeg suda (drugo vijeće) od 21. travnja 2021. u predmetu T-252/19, Pech/Vijeće	15
2022/C 51/20	Predmet C-462/21 P: Žalba koju je 28. srpnja 2021. podnijelo društvo Puma SE protiv presude Općeg suda (šesto vijeće) od 19. svibnja 2021. u predmetu T-510/19, Puma/EUIPO – Gemma Group (Prikaz mačke u skoku)	16
2022/C 51/21	Predmet C-468/21 P: Žalba koju je 19. srpnja 2021. podnio Electrodomésticos Taurus, S. L. protiv rješenja Općeg suda (deseto vijeće) od 17. svibnja 2021. u predmetu T- 328/20, Electrodomésticos Taurus, S. L./EUIPO – Shenzen Aukey E-Business Co. Ltd	16
2022/C 51/22	Predmet C-565/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. rujna 2021. uputio Tribunal Supremo (Španjolska) – Caixabank S.A./X	17
2022/C 51/23	Predmet C-583/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. rujna 2021. uputio Juzgado de lo Social nº 1 de Madrid (Španjolska)– NC/BA, DA, DV i CG	18
2022/C 51/24	Predmet C-584/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. rujna 2021. uputio Juzgado de lo Social nº 1 de Madrid (Španjolska) – JD/BA, DA, DV i CG	18
2022/C 51/25	Predmet C-585/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. rujna 2021. uputio Juzgado de lo Social nº 1 de Madrid (Španjolska) – TA/BA, DA, DV i CG	19
2022/C 51/26	Predmet C-586/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. rujna 2021. uputio Juzgado de lo Social nº 1 de Madrid (Španjolska) – FZ/BA, DA, DV i CG	19
2022/C 51/27	Predmet C-641/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. listopada 2021. uputio Bundesfinanzgericht (Austrija) – Climate Corporation Emissions Trading GmbH protiv Finanzamt Österreich	20
2022/C 51/28	Predmet C-676/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. studenoga 2021. uputio Korkein hallinto-oikeus (Finska) – A	20
2022/C 51/29	Predmet C-690/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. studenoga 2021. uputio Landgericht München I (Njemačka)– RSD Reise Service Deutschland GmbH protiv QL-a	21
2022/C 51/30	Predmet C-708/21 P: Žalba koju je 24. studenoga 2021. podnio Évariste Boshab protiv presude Općeg suda (sedmo vijeće) od 15. rujna 2021. u predmetu T-107/20, Boshab/Vijeće	21
2022/C 51/31	Predmet C-709/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. studenoga 2021. uputio Curtea de Apel Pitești (Rumunjska) – MK	22
2022/C 51/32	Predmet C-758/21 P: Žalba koju je 9. prosinca 2021. podnio Ryanair DAC, Airport Marketing Services Ltd, FR Financing (Malta) Ltd protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 29. rujna 2021. u predmetu T- 448/18, Ryanair i dr./Komisija	23

2022/C 51/33	Predmet C-643/20: Rješenje predsjednika Suda od 6. listopada 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Veszprémi Törvényszék – Mađarska) – ENERGOFF Fejlesztő és Vagyongézelő Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	24
Opći sud		
2022/C 51/34	Predmet T-500/16: Presuda Općeg suda od 8. prosinca 2021. – BZ/ESB („Javna služba – Osoblje ESB-a – Zahtjev za priznavanje profesionalnog uzroka bolesti – Izvanugovorna odgovornost – Imovinska šteta – Neimovinska šteta”)	25
2022/C 51/35	Predmet T-257/19: Presuda Općeg suda od 24. studenoga 2021. – Al Zoubi/Vijeće („Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Mjere ograničavanja protiv Sirije – Zamrzavanje financijskih sredstava – Pogreške u ocjeni”)	25
2022/C 51/36	Predmet T-804/19: Presuda Općeg suda od 1. prosinca 2021. – HC/Komisija („Javna služba – Postupak zapošljavanja – Obavijest o natječaju – Otvoreni natječaj EPSO/AD/363/18 – Odluka da se tužitelju ne dopusti sudjelovanje u sljedećoj fazi natječaja – Obveza obrazlaganja – Očita pogreška u ocjeni – Prigovor nezakonitosti – Jednako postupanje – Proporcionalnost – Pravo na saslušanje – Načelo dobre uprave – Jezično uređenje natječaja – Diskriminacija na temelju jezika – Odgovornost”)	26
2022/C 51/37	Predmet T-265/20: Presuda Općeg suda od 1. prosinca 2021. – JR/Komisija („Pristup dokumentima – Uredba (EZ) br. 1049/2001 – Dokumenti koji se odnose na usmeno testiranje na natječaju – Djelomično uskraćivanje pristupa – Metoda zaokruživanja ocjena – Koeficijenti ponderiranja različitih dijelova i poddijelova usmenog testiranja – Tajnost rada povjerenstva za odabir – Uredba (EU) 2018/1725 – Djelomična obustava postupka”)	27
2022/C 51/38	Predmet T-293/20: Presuda Općeg suda od 1. prosinca 2021. – Ruiz-Ruiz/Komisija („Javna služba – Dužnosnici – Postupak zapošljavanja – Obavijest o otvorenom natječaju EPSO/AD/371/19 – Odluka povjerenstva za odabir kojom se tužitelju ne dopušta sudjelovanje u sljedećoj fazi natječaja – Kriterij za odabir povezan s profesionalnim iskustvom – Usklađenost kriterija koji je koristilo povjerenstvo za odabir s obavijesti o otvorenom natječaju – Očita pogreška u ocjeni”)	28
2022/C 51/39	Predmet T-546/20: Presuda Općeg suda od 1. prosinca 2021. – Sopra Steria Benelux i Unisys Belgium/Komisija („Javna nabava usluga – Postupak javne nabave – Usluge specifikacije, razvoja, održavanja i podrške za računalne platforme za GU „Oporezivanje i carinska unija” – Odbijanje ponude jednog ponuditelja i dodjela ugovora drugom ponuditelju – Obveza obrazlaganja – Izuzetno niska ponuda”)	28
2022/C 51/40	Predmet T-662/20: Presuda Općeg suda od 1. prosinca 2021. – Muratbey Gida/EUIPO – M. J. Dairies (trostruki zavojiti sir) („Dizajn zajednice – Postupak za proglašavanje dizajna ništavim – Registrirani dizajn zajednice koji predstavlja trostruki zavojiti sir – Raniji međunarodni dizajn – Razlog ništavosti – Individualni karakter – Otkrivanje ranijeg dizajna – Članak 7. Uredbe (EZ) br. 6/2002 – Različiti ukupni dojam – Članak 6. Uredbe br. 6/2002”)	29
2022/C 51/41	Predmet T-700/20: Presuda Općeg suda od 1. prosinca 2021. – Schmid/EUIPO – Landeskammer für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark (Steirisches Kürbiskernöl g.g.A) („Žig Europske unije – Postupak za proglašenje žiga ništavim – Figurativni žig Europske unije Steirisches Kürbiskernöl g. g. A GESCHÜTZTE GEOGRAFISCHE ANGABE – Apsolutni razlog za odbijanje – Žig koji sadržava službene znakove, ambleme ili grbove – Emblem jednog područja djelovanja Unije – Zaštićene oznake zemljopisnog podrijetla – Članak 7. stavak 1. točka (i) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 1. točka (i) Uredbe (EU) 2017/1001”)	30
2022/C 51/42	Predmet T-71/21: Presuda Općeg suda od 8. prosinca 2021. – QB/Komisija („Javna služba – Privremeno osoblje – Primici od rada – Naknada za život u inozemstvu – Članak 4. stavak 1. točka (a) Priloga VII. Pravilniku o osoblju – Odbijanje dodjele naknade za život u inozemstvu – Glavna poslovna djelatnost – Rad za drugu državu”)	30
2022/C 51/43	Predmet T-84/21: Presuda Općeg suda od 1. prosinca 2021. – Jieyang Defa Industry/EUIPO – Mattel (Lutkina glava) („Dizajn zajednice – Postupak za proglašenje dizajna ništavim – Dizajn zajednice koji predstavlja lutkinu glavu – Raniji dizajn – Razlog ništavosti – Nedostatak individualnog karaktera – Stupanj slobode dizajnera – Nedostatak drugačijeg ukupnog dojma – Članak 6. i članak 25. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 6/2002”)	31

2022/C 51/44	Predmet T-152/21: Presuda Općeg suda od 1. prosinca 2021. – Union syndicale Solidaires des SDIS de France i DOM/TOM/Komisija („Izvanugovorna odgovornost – Podnošenje pritužbe Komisiji o primjeni prava Unije – Rok za odgovor – Pravo na dobru upravu – Obveza dužne pažnje – Razuman rok – Nepostojanje dovoljno ozbiljne povrede pravnog pravila kojim se pojedincima dodjeljuju prava”) . . .	31
2022/C 51/45	Predmet T-230/21: Presuda Općeg suda od 1. prosinca 2021. – Jalkh/Parlament („Institucionalno pravo – Član Parlamenta – Povlastice i imuniteti – Odluka o ukidanju zastupničkog imuniteta – Članci 8. i 9. Protokola br. 7 o povlasticama i imunitetima Europske unije – Postupak ukidanja imuniteta – Očita pogreška u ocjeni”)	32
2022/C 51/46	Predmet T-714/21: Tužba podnesena 4. studenoga 2021. – AL/Komisija	33
2022/C 51/47	Predmet T-750/21: Tužba podnesena 26. studenoga 2021. – Beauty Biosciences/EUIPO – Société de Recherche Cosmétique (BIO-BEAUTÉ)	34
2022/C 51/48	Predmet T-754/21: Tužba podnesena 29. studenoga 2021. – Peace United/EUIPO – 1906 Collins (bâoli)	35
2022/C 51/49	Predmet T-758/21: Tužba podnesena 1. prosinca 2021. — Dorsum/EUIPO — ID Quantique (Clavis)	36
2022/C 51/50	Predmet T-760/21: Tužba podnesena 29. studenoga 2021. – DCM Film Distribution/Komisija	37
2022/C 51/51	Predmet T-761/21: Tužba podnesena 6. prosinca 2021. – Courtois i dr./Komisija	38
2022/C 51/52	Predmet T-769/21: Tužba podnesena 10. prosinca 2021. – Euranimi/Komisija	39
2022/C 51/53	Predmet T-770/21: Tužba podnesena 9. prosinca 2021. – OC/ESVD	40
2022/C 51/54	Predmet T-777/21: Tužba podnesena 14. prosinca 2021. – Trend Glass/EUIPO (ECO STORAGE) . . .	40

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u Službenom listu Europske unije*(2022/C 51/01)***Posljednja objava**

SL C 37, 24.1.2022.

Prethodne objave

SL C 24, 17.1.2022.

SL C 11, 10.1.2022.

SL C 2, 3.1.2022.

SL C 513, 20.12.2021.

SL C 502, 13.12.2021.

SL C 490, 6.12.2021.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Presuda Suda (treće vijeće) od 25. studenoga 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour administrative – Luksemburg) – État luxembourgeois/L

(Predmet C-437/19) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Upravna suradnja u području oporezivanja – Direktiva 2011/16/EU – Članak 1. stavak 1., članak 5. i članak 20. stavak 2. – Zahtjev za informacije – Odluka kojom se nalaže dostava informacija – Odbijanje postupanja po nalogu – Sankcija – „Predvidiva relevantnost” zatraženih informacija – Nepostojanje poimenične i pojedinačne identifikacije poreznih obveznika o kojima je riječ – Pojam „identitet osobe koja se ispituje ili je pod istragom” – Obrazloženje zahtjeva za informacije – Doseg – Povelja Europske unije o temeljnim pravima – Članak 47. – Pravo na djelotvoran pravni lijek protiv odluke kojom se nalaže dostava informacija – Članak 52. stavak 1. – Ograničenje – Poštovanje bitnog sadržaja prava)

(2022/C 51/02)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour administrative

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: État luxembourgeois

Tuženik: L

Izreka

1. Članak 1. stavak 1., članak 5. i članak 20. stavak 2. Direktive Vijeća 2011/16/EU od 15. veljače 2011. o administrativnoj suradnji u području oporezivanja i stavljanju izvan snage Direktive 77/799/EEZ treba tumačiti na način da se mora smatrati da se zahtjev za informacije odnosi na informacije za koje je jasno da nisu očito lišene svake predvidive relevantnosti kada osobe koje se ispituju ili su pod istragom u smislu potonje odredbe nisu poimenično i pojedinačno identificirane tim zahtjevom, ali je tijelo koje traži informacije jasnim i dostatnim objašnjenjima potkrijepilo da vodi ciljanu istragu koja se odnosi na ograničenu skupinu osoba i da je ta istraga opravdana osnovanim sumnjama u nepoštovanje konkretne pravne obveze.

2. Članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima treba tumačiti na način da osoba koja posjeduje informacije i:

- kojoj je izrečena upravna novčana kazna zbog nepoštovanja naloga za dostavu informacija u okviru razmjene informacija između nacionalnih poreznih uprava na temelju Direktive 2011/16, pri čemu protiv tog naloga prema domaćem pravu zamožljene države članice nije dopušten pravni lijek, i

- koja je podredno osporavala zakonitost te odluke u okviru tužbe protiv odluke o kazni zbog nepoštovanja tog naloga, te je tako saznala minimalne informacije iz članka 20. stavka 2. te direktive tijekom sudskog postupka koji se odnosi na tu tužbu,

mora imati mogućnost, nakon konačnog priznavanja valjanosti navedenih odluka koje su donesene protiv nje, da postupi u skladu s navedenim nalogom za dostavu informacija u roku koji je u tu svrhu prvotno predviđen nacionalnim pravom a da to ne podrazumijeva ostanak na snazi kazne koju je morala snositi kako bi ostvarivala svoje pravo na djelotvoran pravni lijek. Samo ako ta osoba ne postupi po tom nalogu u tom roku, izrečena kazna postaje zakonito dospjela.

(¹) SL C 270, 12. 08. 2019.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 23. studenoga 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Pesti Központi Kerületi Bíróság – Mađarska) – kazneni postupak protiv IS-a

(Predmet C-564/19) (¹)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Pravosudna suradnja u kaznenim stvarima – Direktiva 2010/64/EU – Članak 5. – Kakvoća tumačenja i prevođenja – Direktiva 2012/13/EU – Pravo na informiranje u kaznenom postupku – Članak 4. stavak 5. i članak 6. stavak 1. – Pravo na informiranje o djelu koje se stavlja na teret – Pravo na tumačenje i prevođenje – Direktiva 2016/343/EU – Pravo na djelotvoran pravni lijek i na pošteno suđenje – Članak 48. stavak 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima – Članak 267. UFEU-a – Članak 19. stavak 1. drugi podstavak UFEU-a – Dopuštenost – Zahtjev za zaštitu zakonitosti protiv odluke o upućivanju prethodnog pitanja – Stegovni postupak – Ovlast višeg suda da proglasi nezakonitom odluku o upućivanju prethodnog pitanja”)

(2022/C 51/03)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Pesti Központi Kerületi Bíróság

Stranka glavnog kaznenog postupka

IS

Izreka

1. Članak 267. UFEU a treba tumačiti na način da mu se protivi to da vrhovni sud države članice utvrdi, nakon što mu je podnesen zahtjev za zaštitu zakonitosti, nezakonitost zahtjeva za prethodnu odluku koji je Sudu, na temelju spomenute odredbe, uputio niži sud, zbog toga što postavljena pitanja nisu relevantna ni potrebna za rješenje spora u glavnom postupku, pri čemu se, međutim, ne zadire u pravne učinke odluke koja sadržava takav zahtjev. Načelo nadređenosti prava Unije obvezuje taj niži sud na izuzimanje iz primjene takve odluke nacionalnog vrhovnog suda.
2. Članak 267. UFEU-a treba tumačiti na način da mu se protivi pokretanje stegovnog postupka protiv nacionalnog suca zbog toga što je na temelju te odredbe Sudu uputio zahtjev za prethodnu odluku.
3. Članak 5. Direktive 2010/64/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 20. listopada 2010. o pravu na tumačenje i prevođenje u kaznenim postupcima treba tumačiti na način da države članice obvezuje na poduzimanje konkretnih mjera za osiguranje dostatne kakvoće pruženog tumačenja i prevođenja kako bi osumnjičenik ili okrivljenik saznao koje mu se djelo stavlja na teret i kako bi nacionalni sudovi mogli provesti nadzor tog tumačenja.

Članak 2. stavak 5. Direktive 2010/64 te članak 4. stavak 5. i članak 6. stavak 1. Direktive 2012/13/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2012. o pravu na informiranje u kaznenom postupku u vezi s člankom 48. stavkom 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima treba tumačiti na način da im se protivi provedba postupka u odsutnosti protiv osobe koja, zbog neodgovarajućeg tumačenja, nije informirana, na jeziku koji razumije, o djelu koje joj se stavlja na teret odnosno ako je nemoguće utvrditi kakvoću tumačenja i, prema tome, činjenicu da je navedena osoba informirana, na jeziku koji razumije, o djelu koje joj se stavlja na teret.

(¹) SL C 95, 23. 3. 2020.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 23. studenoga 2021. – Vijeće Europske unije/Hamas

(Predmet C-833/19 P) (¹)

(Žalba – Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Borba protiv terorizma – Mjere ograničavanja donesene protiv određenih osoba, skupina i subjekata – Zamrzavanje financijskih sredstava – Zajedničko stajalište 2001/931/ZVSP – Uredba (EZ) br. 2580/2001 – Zadržavanje organizacije na popisu osoba, skupina i subjekata koji su uključeni u počinjenje terorističkih djela – Individualna obrazloženja koja su organizaciji dostavljena u dokumentu različitom od akta koji sadržava općenito obrazloženje – Ovjeravanje individualnih obrazloženja – Članak 297. stavak 2. UFEU-a)

(2022/C 51/04)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Vijeće Europske unije (zastupnici: B. Driessen i S. Van Overmeire, agenti)

Druga stranka u postupku: Hamas (zastupnik: L. Glock, odvjetnik)

Izreka

1. Presuda Općeg suda Europske unije od 4. rujna 2019., Hamas/Vijeće (T-308/18, EU:T:2019:557), se ukida u dijelu u kojem se njome prihvaća osmi tužbeni razlog istaknut u prvostupanjskom postupku i poništavaju Odluka Vijeća (ZVSP) 2018/475 od 21. ožujka 2018. o ažuriranju popisa osoba, skupina i subjekata na koje se primjenjuju članci 2., 3. i 4. Zajedničkog stajališta 2001/931/ZVSP o primjeni posebnih mjera u borbi protiv terorizma i o stavljanju izvan snage Odluke (ZVSP) 2017/1426, Provedbena uredba Vijeća (EU) 2018/468 od 21. ožujka 2018. o provedbi članka 2. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 2580/2001 o posebnim mjerama ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s ciljem borbe protiv terorizma te o stavljanju izvan snage Provedbene uredbe (EU) 2017/1420, Odluka Vijeća (ZVSP) 2018/1084 od 30. srpnja 2018. o ažuriranju popisa osoba, skupina i subjekata na koje se primjenjuju članci 2., 3. i 4. Zajedničkog stajališta 2001/931/ZVSP o primjeni posebnih mjera u borbi protiv terorizma i o stavljanju izvan snage Odluke (ZVSP) 2018/475 i Provedbena Uredba Vijeća (EU) 2018/1071 od 30. srpnja 2018. o provedbi članka 2. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 2580/2001 o posebnim mjerama ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s ciljem borbe protiv terorizma i o stavljanju izvan snage Provedbene uredbe 2018/468, u dijelu u kojem se navedeni akti odnose na Hamas, uključujući Hamas-Izz al-Din al-Qassem.
2. Tužba koju je Hamas podnio u predmetu T-308/18 se odbija.
3. Hamasu se nalaže da, osim vlastitih troškova, snosi i troškove Vijeća Europske unije koji su mu nastali u žalbenom i u prvostupanjskom postupku.

(¹) SL C 10, 13. 01. 2020.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 2. prosinca 2021. – Europska komisija/Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd, GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH C-884/19 P, GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH/Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd, Europska komisija (C-888/19 P)

(Spojeni predmeti C- 884/19 P i C-888/19 P) ⁽¹⁾

(„Žalba – Damping – Uvoz solarnog stakla podrijetlom iz Kine – Uredba (EZ) br. 1225/2009 – Članak 2. stavak 7. točke (b) i (c) – Tretman poduzeća koje posluje u uvjetima tržišnog gospodarstva – Odbijanje – Pojam „značajan poremećaj iz prethodnog sustava bez tržišnoga gospodarstva”, u smislu članka 2. stavka 7. točke (c) treće alineje – Porezne pogodnosti”)

(2022/C 51/05)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelji: Europska komisija (zastupnici: L. Flynn, T. Maxian Rusche i A. Demeneix, a potom L. Flynn i T. Maxian Rusche, agenti) (C-884/19 P), GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH (zastupnik: R. MacLean, Solicitor) (C-888/19 P)

Druge stranke u postupku: Xinyi PV Products (zastupnici: Y. Melin i B. Vigneron, odvjetnici), (C-884/19 P i C-888/19 P) GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH (zastupnik: R. MacLean, Solicitor) (C-884/19 P), Europska komisija (zastupnici: L. Flynn, T. Maxian Rusche i A. Demeneix, a potom L. Flynn i T. Maxian Rusche, agenti) (C-888/19 P)

Izreka

1. Ukida se presuda Općeg suda Europske unije od 24. rujna 2019., Xinyi PV Products (Anhui) Holdings/Komisija (T-586/14 RENV, EU:T:2019:668).
2. Predmet se vraća Općem sudu Europske unije radi odlučivanja o drugom, trećem i četvrtom tužbenom razlogu koji su istaknuti u postupku pred njim.
3. O troškovima će se odlučiti naknadno.

⁽¹⁾ SL C 54, 17. 2. 2020.
SL C 45, 10. 2. 2020.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 30. studenoga 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Rīgas rajona tiesa – Latvija) – kazneni postupak protiv AB, CE, „MM investīcijas” SIA

(Predmet C-3/20) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Protokol (br. 7) o povlasticama i imunitetima Europske unije – Član tijela Europske središnje banke – Guverner nacionalne središnje banke države članice – Imunitet od kaznenih postupaka – Optužba povezana s aktivnostima koje se obavljaju u okviru dužnosti u državi članici”)

(2022/C 51/06)

Jezik postupka: latvijski

Sud koji je uputio zahtjev

Rīgas rajona tiesa

Stranke glavnog kaznenog postupka

AB, CE, „MM investīcijas” SIA

LR Ģenerālprokuratūras Krimināltiesiskā departamenta Sevišķi svarīgu lietu izmeklēšanas nodaļa

Izreka

1. Članak 22. Protokola (br. 7) o povlasticama i imunitetima Europske unije u vezi s člankom 130. UFEU-a i člankom 7. Protokola (br. 4) o Statutu Europskog sustava središnjih banaka i Europske središnje banke treba tumačiti na način da guverner središnje banke države članice može uživati imunitet od sudskih postupaka predviđen u članku 11. točki (a) Protokola (br. 7) o povlasticama i imunitetima Europske unije za radnje koje je poduzeo u službenom svojstvu člana tijela Europske središnje banke.
2. Članak 11. točku (a) Protokola (br. 7) o povlasticama i imunitetima Europske unije u vezi s njegovim člankom 22. treba tumačiti na način da za radnje poduzete u službenom svojstvu guverner središnje banke države članice i dalje uživa imunitet od sudskih postupaka predviđen u članku 11. točki (a) navedenog protokola nakon što je prestao obnašati svoje dužnosti.
3. Članak 11. točku (a) Protokola (br. 7) o povlasticama i imunitetima Europske unije u vezi s njegovim člancima 17. i 22. treba tumačiti na način da nacionalno tijelo odgovorno za kazneni postupak, odnosno, ovisno o stadiju postupka, tijelo zaduženo za kazneni progon ili nadležni kazneni sud, ima ovlast da najprije ocijeni ulazi li moguće kazneno djelo koje je počinio guverner nacionalne središnje banke u svojstvu člana tijela Europske središnje banke u radnju tog guvernera koju je poduzeo prilikom obavljanja svojih zadaća unutar tog tijela, ali je u slučaju dvojbe na temelju načela lojalne suradnje dužno zatražiti mišljenje Europske središnje banke i s njim se uskladiti. Nasuprot tomu, samo je na Europskoj središnjoj banci da ocijeni, kada joj je podnesen zahtjev za skidanje imuniteta tom guverneru, je li takvo skidanje imuniteta protivno interesima Europske unije, pod uvjetom mogućeg nadzora Suda nad tom ocjenom.
4. Članak 11. točku (a) Protokola (br. 7) o povlasticama i imunitetima Europske unije treba tumačiti na način da se imunitetu od sudskih postupaka koji se njime predviđa ne protivi kazneni progon u cijelosti, osobito mjere istrage, prikupljanje dokaza i dostava optužnice. Ipak, ako se već u stadiju istrage koju provode nacionalna tijela i prije obraćanja sudu utvrdi da osoba protiv koje se vodi istraga možda ima imunitet od sudskih postupaka za radnje koje su predmet kaznenog progona, na tim je tijelima da zatraže skidanje imuniteta od dotične institucije Europske unije. Tom imunitetu ne protivi se to da se dokazi prikupljeni tijekom istrage mogu koristiti u drugim sudskim postupcima.
5. Članak 11. točku (a) i članak 17. Protokola (br. 7) o povlasticama i imunitetima Europske unije treba tumačiti na način da se imunitet od sudskih postupaka ne primjenjuje ako je korisnik tog imuniteta optužen u kaznenom postupku za radnje koje nije poduzeo u okviru dužnosti koje obnaša za račun institucije Europske unije.

(¹) SL C 77, 9. 3. 2020.

Presuda Suda (deveto vijeće) od 25. studenoga 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputilo Više sodišče v Ljubljani – Slovenija) – Postupak koji je pokrenuo NK, u svojstvu stečajnog upravitelja društva Alpine BAU GmbH

(Predmet C-25/20) (¹)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Pravosudna suradnja u građanskim stvarima – Stečajni postupci – Uredba (EZ) br. 1346/2000 – Članci 4. i 28. – Članak 32. stavak 2. – Rok određen za prijavu tražbina u stečajnom postupku – Prijava tražbina u sekundarnom stečajnom postupku koji je u tijeku u državi članici, koju podnosi stečajni upravitelj iz glavnog postupka koji je u tijeku u drugoj državi članici – Krajnji rok predviđen pravom države u kojoj je pokrenut sekundarni stečajni postupak”)

(2022/C 51/07)

Jezik postupka: slovenski

Sud koji je uputio zahtjev

Više sodišče v Ljubljani (Visoki sud u Ljubljani, Slovenija)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: NK, u svojstvu stečajnog upravitelja društva Alpine BAU GmbH,

uz sudjelovanje: Alpine BAU GmbH, Salzburg – podružnica Celje, u stečaju

Izreka

Članak 32. stavak 2. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1346/2000 od 29. svibnja 2000. o stečajnom postupku, u vezi s njezinim člancima 4. i 28., treba tumačiti na način da se na prijavu tražbina u sekundarnom stečajnom postupku, koje su već prijavljene u glavnom stečajnom postupku, pri čemu tu prijavu podnosi stečajni upravitelj iz potonjeg postupka, primjenjuju odredbe koje se odnose na rokove za prijavu tražbina i na posljedice nepravodobnih prijava predviđene zakonom države u kojoj je pokrenut taj sekundarni postupak.

(¹) SL C 103, 30. 09. 2020.

Presuda Suda (treće vijeće) od 25. studenoga 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesgerichtshof – Njemačka) – StWL Städtische Werke Lauf a.d. Pegnitz GmbH/epimo GmbH.

(Predmet C-102/20) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku – Direktiva 2002/58/EZ – Obrada osobnih podataka i zaštita privatnosti u području elektroničkih komunikacija – Članak 2. drugi stavak točka (h) – Pojam „elektronička pošta” – Članak 13. stavak 1. – Pojam „uporaba elektroničke pošte u svrhu izravnoga marketinga” – Direktiva 2005/29/EZ – Nepoštena poslovna praksa – Prilog I. točka 26. – Pojam „ustrajno, a neželjeno nuđenje elektroničkom poštom” – Reklamne poruke – Inbox advertising)

(2022/C 51/08)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: StWL Städtische Werke Lauf a.d. Pegnitz GmbH

Tuženik: epimo GmbH

uz sudjelovanje: Interactive Media CCSP GmbH

Izreka

1. Članak 13. stavak 1. Direktive 2002/58/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. srpnja 2002. o obradi osobnih podataka i zaštiti privatnosti u području elektroničkih komunikacija (Direktiva o privatnosti i elektroničkim komunikacijama), kako je izmijenjena Direktivom 2009/136/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009., treba tumačiti na način da prikazivanje reklamnih poruka u ulaznom spremniku korisnika usluge elektroničke pošte u obliku sličnom pravoj poruci elektroničke pošte i na istom mjestu kao potonja poruka predstavlja „uporab[u] [...] elektroničke pošte u svrhu izravnoga marketinga” u smislu te odredbe, pri čemu nasumično određivanje primatelja navedenih poruka ni određivanje stupnja opterećenja za tog korisnika nemaju utjecaja u tom pogledu, a ta je uporaba dopuštena samo ako je navedeni korisnik jasno i precizno obaviješten o načinima slanja takvog oglasa, osobito u okviru popisa primljenih privatnih poruka elektroničke pošte i ako je dao pristanak na poseban način i uz potpuno poznavanje činjenice da će primiti takve reklamne poruke.

2. Točku 26. Priloga I. Direktivi 2005/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2005. o nepoštenoj poslovnoj praksi poslovnog subjekta u odnosu prema potrošaču na unutarnjem tržištu i o izmjeni Direktive Vijeća 84/450/EEZ, direktiva 97/7/EZ, 98/27/EZ i 2002/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, kao i Uredbe (EZ) br. 2006/2004 Europskog parlamenta i Vijeća („Direktiva o nepoštenoj poslovnoj praksi”) treba tumačiti na način da je aktivnost koja se sastoji od prikazivanja u ulaznom pretincu korisnika usluge elektroničke pošte reklamnih poruka u obliku sličnom pravoj poruci elektroničke pošte i na istom mjestu kao potonja poruka obuhvaćena pojmom „ustrajno, a neželjeno nuđenje” korisnika usluga elektroničke pošte u smislu te odredbe, ako je prikazivanje tih reklamnih poruka, s jedne strane, dovoljno učestalo i redovito da se može okvalificirati kao „ustrajno nuđenje” i, s druge strane, kao „neželjeno nuđenje” kada taj korisnik nije dao pristanak prije tog prikazivanja.

(¹) SL C 209, 22. 6. 2020.

Presuda Suda (sedmo vijeće) od 25. studenoga 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Oberster Gerichtshof – Austrija) – WD/job-medium GmbH, u stečaju

(Predmet C-233/20) (¹)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Socijalna politika – Direktiva 2003/88/EZ – Zaštita sigurnosti i zdravlja radnika – Članak 7. stavak 1. – Pravo na novčanu naknadu za plaćeni godišnji odmor koji nije iskorišten prije prestanka radnog odnosa – Preuranjeni prestanak radnog odnosa zbog zaposlenika”)

(2022/C 51/09)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberster Gerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj:WD

Tuženik: job-medium GmbH, u stečaju

Izreka

1. Članak 7. Direktive 2003/88/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. studenoga 2003. o određenim vidovima organizacije radnog vremena u vezi s člankom 31. stavkom 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima treba tumačiti na način da mu se protivi odredba nacionalnog prava na temelju koje se radniku ili radnici, koji jednostrano i bez ozbiljnog razloga preuranjeno prekinu radni odnos, ne duguje nikakva novčana naknada za neiskorišteni godišnji odmor za tekuću posljednju godinu rada.
2. Nacionalni sud ne treba ispitati je li za radnika bilo nemoguće koristiti dane godišnjeg odmora na koje je imao pravo.

(¹) SL C 297, 7. 9. 2020.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 25. studenoga 2021. – Europska komisija/UG**(Predmet C-249/20 P) ⁽¹⁾****(„Žalba – Javna služba – Član ugovornog osoblja – Ugovor na neodređeno vrijeme – Otkaz – Razlozi za otkaz – Iskrivljavanje – Neimovinska šteta – Dopuštenost – Propuštanje odlučivanja o dijelu tužbenog zahtjeva”)**

(2022/C 51/10)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Europska komisija (zastupnici: B. Mongin i L. Radu Bouyon, agenti)

Druga stranka u postupku: UG (zastupnici: u početku M. Richard i P. Junqueira de Oliveira, a zatim M. Richard, odvjetnici)

Izreka

1. Ukida se presuda Općeg suda Europske unije od 2. travnja 2020., UG/Komisija (T-571/17, neobjavljena, EU:T:2020:141) u dijelu u kojem je poništena odluka Europske komisije od 17. listopada 2016. o prestanku ugovora o radu na neodređeno vrijeme osobe UG, utvrđeno postojanje nezakovitosti koja može dovesti do odgovornosti te institucije i odbačen kao nedopušten dio tužbenog zahtjeva osobe UG koji se temelji na naknadi neimovinske štete.
2. Predmet se vraća na ponovno odlučivanje Općem sudu Europske unije.
3. O troškovima će se odlučiti naknadno.

⁽¹⁾ SL C 348, 19. 10. 2020.**Presuda Suda (peto vijeće) od 25. studenoga 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Verwaltungsgericht Berlin (Upravni sud u Berlinu) – Njemačka) – Aurubis AG/Bundesrepublik Deutschland****(Predmet C-271/20) ⁽¹⁾****(Zahtjev za prethodnu odluku – Sustav trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova – Sustav besplatne dodjele jedinica – Odluka 2011/278/EU – Članak 3. točka (d) – Potpostrojenje s referentnom vrijednosti za gorivo – Pojmovi „izgaranje” i „gorivo” – Proizvodnja primarnog bakra taljenjem u lebdećem stanju – Zahtjev za dodjelu – Zatražene emisijske jedinice koje još nisu bile dodijeljene na dan isteka razdoblja trgovanja – Mogućnost dodjele tih jedinica tijekom sljedećeg razdoblja trgovanja na temelju izvršenja sudske odluke donesene nakon tog datuma)**

(2022/C 51/11)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgericht Berlin

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Aurubis AG

Tuženik: Bundesrepublik Deutschland

Izreka

1. Članak 3, točku (d) Odluke Komisije 2011/278/EU od 27. travnja 2011. o utvrđivanju prijelaznih propisa na razini Unije za usklađenu besplatnu dodjelu emisijskih jedinica na temelju članka 10.a Direktive 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća treba tumačiti na način da se pojam „potpostrojenje s referentnom vrijednosti za gorivo”, u okviru postrojenja koje proizvodi primarni bakar i čija je djelatnost obuhvaćena Prilogom I. Direktivi 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. listopada 2003. o uspostavi sustava trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar Zajednice i o izmjeni Direktive Vijeća 96/61/EZ, kako je izmijenjena Direktivom 2009/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o izmjeni Direktive 2003/87 u svrhu poboljšanja i proširenja sustava Zajednice za trgovanje emisijskim jedinicama stakleničkih plinova, odnosi na ljevaonicu za taljenje u lebdećem stanju koja dovodi do oksidacije sumpora prisutnog u korištenoj sirovini koja se sastoji od koncentrata bakra.
2. Odluku 2011/278 treba tumačiti na način da se besplatne emisijske jedinice na koje operator postrojenja ima pravo na temelju trećeg razdoblja trgovanja (od 2013. do 2020.) potomjem još uvijek mogu izdati nakon 31. prosinca 2020., na temelju izvršenja sudske odluke donesene nakon tog datuma.

(¹) SL C 287, 31. 8. 2020.

Presuda Suda (treće vijeće) od 25. studenoga 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour d'appel de Paris (Žalbeni sud u Parizu – Francuska) – IB/FA

(Predmet C-289/20) (¹)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Pravosudna suradnja u građanskim stvarima – Uredba (EZ) br. 2201/2003 – Nadležnost za odlučivanje o razvodu braka – Članak 3. stavak 1. točka (a) – Pojam „uobičajenog boravišta” podnositelja zahtjeva”)

(2022/C 51/12)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour d'appel de Paris

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: IB

Tuženik: FA

Izreka

Članak 3. stavak 1. točku (a) Uredbe Vijeća (EZ) br. 2201/2003 od 27. studenoga 2003. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u bračnim sporovima i u stvarima povezanim s roditeljskom odgovornošću te o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1347/2000 treba tumačiti na način bračni drug koji vodi život u dvjema državama članicama uobičajeno boravište može imati samo u jednoj o tih država članica, tako da su samo sudovi države članice na čijem se državnom području nalazi to uobičajeno boravište nadležni za odlučivanje o zahtjevu za raskid bračne veze.

(¹) SL C 297, 07. 9. 2020.

Presuda Suda (sedmo vijeće) od 25. studenoga 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Veszprémi Törvényszék – Mađarska) – Amper Metal Kft/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Predmet C-334/20) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost (PDV) – Direktiva 2006/112/EZ – Članak 2. – Transakcija koja podliježe PDV-u – Pojam – Članak 168. točka (a) i članak 176. – Pravo na odbitak ulaznog PDV-a – Odbijanje – Usluge oglašavanja koje je porezna uprava ocijenila preskupima i beskorisnima – Nepostojanje prometa ostvarenog u korist poreznog obveznika”)

(2022/C 51/13)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Veszprémi Törvényszék

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Amper Metal Kft

Tuženik: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Izreka

Članak 168. točku (a) Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost treba tumačiti na način da porezni obveznik može odbiti ulazni porez na dodanu vrijednost (PDV) plaćen za usluge oglašavanja ako takva isporuka usluga predstavlja transakciju koja podliježe PDV u u smislu članka 2. Direktive 2006/112 i ako je u izravnoj i neposrednoj vezi s jednom izlaznom oporezivom transakcijom ili više njih, ili s ukupnom gospodarskom djelatnošću poreznog obveznika, na temelju njegovih općih troškova, a da pritom nije potrebno uzeti u obzir okolnost da je cijena naplaćena za takve usluge prekomjerna u odnosu na referentnu vrijednost koju je odredila nacionalna porezna uprava ili da te usluge nisu dovele do povećanja prometa tog poreznog obveznika.

⁽¹⁾ SL C 423, 7. 12. 2020.

Presuda Suda (osmo vijeće) od 25. studenoga 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesfinanzgericht – Austrija) – QY/Finanzamt Österreich, prije Finanzamt Wien für den 8., 16. und 17. Bezirk

(Predmet C-372/20) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Članci 45. i 48. UFEU a – Slobodno kretanje radnika – Jednako postupanje – Obiteljska davanja pružena stručnjacima za razvojnu suradnju koji vode članove svoje obitelji u treću zemlju u koju su bili raspoređeni – Ukidanje – Članak 288. drugi stavak UFEU a – Pravni akti Unije – Doseg uredbi – Nacionalni propis čiji je područje primjene ratione materiae šire od onog iz uredbe – Pretpostavke – Uredba (EZ) br. 883/2004 – Članak 11. stavak 3. točke (a) i (e) – Područje primjene – Zaposlenica državljanka države članice koju je kao stručnjakinju za razvojnu suradnju zaposlio poslodavac sa sjedištem u drugoj državi članici i koja je poslana u misiju u treću zemlju – Članak 68. stavak 3. – Pravo podnositelja zahtjeva za obiteljska davanja da podnese jedan zahtjev ustanovi države članice koja je nadležna prema pravu prvenstva ili ustanovi države članice koja je podredno nadležna”)

(2022/C 51/14)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesfinanzgericht

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: QY

Tuženik: Finanzamt Österreich, prije Finanzamt Wien für den 8., 16. und 17. Bezirk

Izreka

1. Članak 11. stavak 3. točku (a) Uredbe (EZ) br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti treba tumačiti na način da treba smatrati da zaposlenica koja je državljanka države članice u kojoj su ona i njezina djeca rezidenti i koja je obvezana ugovorom o radu u svojstvu stručnjakinje za razvojnu pomoć prema poslodavcu koji ima sjedište u drugoj državi članici, koja prema zakonodavstvu te druge države članice ulazi u sustav obveznog socijalnog osiguranja potonje države, koja nije raspoređena u treću zemlju odmah nakon zaposlenja, već nakon obuke u navedenoj drugoj državi članici, i koja se onamo naknadno vraća na razdoblje reintegracije, obavlja djelatnost zaposlene osobe u toj državi u smislu te odredbe.
2. Članak 288. drugi stavak UFEU-a treba tumačiti na način da mu se ne protivi to da država članica donese nacionalni propis čije je područje primjene *ratione personae* šire od onoga Uredbe br. 883/2004 jer predviđa izjednačavanje državljana država stranaka Sporazuma o Europskom gospodarskom prostoru od 2. svibnja 1992. s vlastitim državljanima, pod uvjetom da se taj propis tumači na način koji je u skladu s tom uredbom i da njezina nadređenost nije dovedena u pitanje.
3. Članak 68. stavak 3. točku (a) Uredbe br. 883/2004 i članak 60. stavke 2. i 3. Uredbe (EZ) br. 987/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o utvrđivanju postupka provedbe Uredbe br. 883/2004 treba tumačiti na način da uzajamno obvezuju ustanovu države članice nadležne prema pravu prvenstva i ustanovu podredno nadležne države članice, tako da podnositelj zahtjeva za obiteljska davanja mora podnijeti samo jedan zahtjev jednoj od tih ustanova, a zatim je na tim dvjema ustanovama da zajedno obrade navedeni zahtjev.
4. Članke 45. i 48. UFEU-a treba tumačiti na način da im se ne protivi to da država članica općenito ukine obiteljska davanja koja su do tada dodjeljivana stručnjacima za razvojnu pomoć koji vode članove svoje obitelji u treću zemlju u koju su bili raspoređeni, pod uvjetom, s jedne strane, da se to ukidanje primjenjuje bez razlike kako na korisnike državljanu te države članice tako i na korisnike državljanu drugih država članica te, s druge strane, da navedeno ukidanje podrazumijeva razliku u postupanju između dotičnih stručnjaka za razvojnu pomoć koja ne ovisi o tome jesu li se koristili svojim pravom na slobodno kretanje prije ili poslije ukidanja, već o tome borave li njihova djeca s njima u državi članici ili u trećoj zemlji.

(¹) SL C 433, 14. 12. 2020.

Presuda Suda (deveto vijeće) od 2. prosinca 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Oberlandesgericht München – Njemačka) – Vodafone Kabel Deutschland GmbH/Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

(Predmet C-484/20) (¹)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Zaštita potrošača – Direktiva (EU) 2015/2366 – Platne usluge – Članak 62. stavak 4. – Naknade koje se primjenjuju – Članak 107. stavak 1. – Potpuno usklađivanje – Članak 115. stavci 1. i 2. – Prenošnje i primjena – Pretplate za kablsku televiziju i pristup internetu – Ugovori na neodređeno vrijeme sklopljeni prije datuma prenošenja te direktive – Naknade koje se primjenjuju na platne transakcije bez odobrenja za bankovno terećenje započete nakon tog datuma”)

(2022/C 51/15)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberlandesgericht München

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Vodafone Kabel Deutschland GmbH

Tuženik: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Izreka

Članak 62. stavak 4. Direktive (EU) 2015/2366 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2015. o platnim uslugama na unutarnjem tržištu, o izmjeni direktiva 2002/65/EZ, 2009/110/EZ i 2013/36/EU te Uredbe (EU) br. 1093/2010 i o stavljanju izvan snage Direktive 2007/64/EZ treba tumačiti na način da mu se protivi nacionalni propis ili praksa na temelju kojih se, u okviru ugovora na neodređeno vrijeme sklopljenih s potrošačima, zabrana traženja naknade za uporabu platnih instrumenata i za platne usluge iz tog članka 62. stavka 4. primjenjuje samo na platne transakcije započete provedbom ugovora sklopljenih nakon 13. siječnja 2018., na način da te naknade ostaju primjenjive na platne transakcije započete nakon tog datuma provedbe ugovora na neodređeno vrijeme koji su sklopljeni prije tog datuma.

(¹) SL C 433, 14. 12. 2020.

**Presuda Suda (treće vijeće) od 25. studenoga 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie – Poljska) – Delfarma sp. z o.o./Prezes Urzędu
Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych**

(Predmet C-488/20) (¹)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Članci 34. i 36. UFEU-a – Slobodno kretanje robe – Mjera s istovrsnim učinkom kao količinsko ograničenje – Lijekovi za humanu primjenu – Paralelni uvoz lijekova – Propis države članice kojim se propisuje istek na temelju zakona odobrenja za paralelni uvoz lijeka godinu dana nakon isteka odobrenja za stavljanje u promet referentnog lijeka – Zaštita zdravlja i života ljudi – Proporcionalnost – Direktiva 2001/83/EZ – Farmakovigilancija”)

(2022/C 51/16)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Delfarma sp. z o.o.

Tuženik: Prezes Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych

Izreka

Članci 34. i 36. UFEU-a treba tumačiti na način da im se protivi nacionalni propis kojim se predviđa istek na temelju zakona odobrenja za paralelni uvoz lijeka, bez ispitivanja mogućeg rizika za zdravlje i život osoba, nakon isteka roka od godinu dana od datuma isteka referentnog odobrenja za stavljanje u promet. Činjenica da su paralelni uvoznici izuzeti od obveze podnošenja periodičnih izvješća o sigurnosti nije element koji bi kao takav mogao opravdati donošenje takve odluke.

(¹) SL C 19, 18. 1. 2021.

Rješenje Suda (deveto vijeće) od 4. listopada 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Corte dei conti – Sezione regionale di controllo per la Campania – Italija) – Comune di Camerota

(Predmet C-161/21) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 53. stavak 2. Poslovnika Suda – Direktiva 2011/85/EU – Direktiva 2011/7/EU – Ekonomska i monetarna politika – Jedinica lokalne samouprave u financijskim poteškoćama – Financijski plan rebalansa – Nacionalni propis kojim se suspendiraju istražne ovlasti Revizorskog suda zbog zdravstvene krize uzrokovane pandemijom bolesti COVID-19 – Članak 267. UFEU-a – Pojam ‚nacionalni sud‘ – Nepostojanje spora pred tijelom koje je uputilo zahtjev – Očita nedopuštenost”)

(2022/C 51/17)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Corte dei conti – Sezione regionale di controllo per la Campania

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Comune di Camerota

Izreka

Zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Corte dei conti – Sezione regionale di controllo per la Campania (Revizorski sud – Regionalni odjel za nadzor za Kampaniju, Italija) odlukom od 9. ožujka 2021., očito je nedopušten.

⁽¹⁾ SL C 217, 7. 6. 2021.

Rješenje Suda (deveto vijeće) od 6. listopada 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Landgericht Hamburg – Njemačka) – TUIfly GmbH/FI, RE

(Predmet C-253/21) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 99. Poslovnika Suda – Zračni prijevoz – Uredba (EZ) br. 261/2004 – Članak 5. – Članak 7. – Članak 8. stavak 3. – Uskraćeni ukrcaj, otkazivanje ili duže kašnjenje leta – Odšteta i pomoć putnicima – Pojam „otkazivanje” – Preusmjeravanje leta u zračnu luku koja ne opslužuje isti grad, mjesto ili regiju kao određena zračna luka koja je bila predviđena u rezervaciji – Preusmjeravanje putnika autobusom”)

(2022/C 51/18)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landgericht Hamburg

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: TUIfly GmbH

Tuženici: FI, RE

Izreka

Članak 5. stavak 1. točku (c), članak 7. stavak 1. i članak 8. stavak 3. Uredbe (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcaja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 treba tumačiti na način da slijetanje preusmjerenog zrakoplova u određenu zračnu luku koja nije bila predviđena u rezervaciji i koja se ne opslužuje isti grad, mjesto ili regiju može dovesti do toga da se putniku dodijeli pravo na odštetu zbog otkazanog leta.

(¹) SL C 289, 19. 7. 2021.

Žalba koju je 2. srpnja 2021. podnijelo Vijeće Europske unije protiv presude Općeg suda (drugo vijeće) od 21. travnja 2021. u predmetu T-252/19, Pech/Vijeće

(Predmet C-408/21 P)

(2022/C 51/19)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Vijeće Europske unije (zastupnici: A. de Gregorio Merino, E. Dumitriu-Segnana, K. Pavlaki i E. Rebasti, agenti)

Druge stranke u postupku: Laurent Pech, Kraljevina Švedska

Zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine presudu Općeg suda;
- konačno odluči o pitanjima koja su predmet ove žalbe, i
- naloži tužitelju u predmetu T-252/19 snošenje troškova koji su Vijeću nastali u tom predmetu i u ovom žalbenom postupku.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog svojoj žalbi Vijeće ističe tri žalbena razloga:

Prvi žalbeni razlog: pogrešno tumačenje i pogrešna primjena članka 4. stavka 2. druge alineje Uredbe 1049/2001 (¹)

Prvi dio žalbenog razloga: Opći je sud počinio pogrešku u ocjeni pitanja ima li zatraženo mišljenje osobito širok opseg te je tumačio taj kriterij, utvrđen sudskom praksom, na način koji ga lišava učinka. Time što nije razmotrio argumente Vijeća u tom pogledu Opći sud povrijedio je i svoju obvezu obrazlaganja.

Drugi dio žalbenog razloga: Opći je sud počinio pogrešku koja se tiče prava time što nije uzeo u obzir osjetljivost pravnog mišljenja u pogledu posebnih okolnosti konteksta u kojemu je ono dano, osobito njegovu presudnost u procesu odlučivanja. Tumačenje osjetljive prirode pravnog savjeta koje predlaže Opći sud, a kojim se sadržaj pravnog mišljenja odvaja od okolnosti koje ga okružuju, pravno je pogrešno i zaštitu predviđenu u članku 4. stavku 2. drugoj alineji Uredbe lišava znatnog dijela njezina sadržaja.

Treći dio žalbenog razloga: Opći je sud počinio pogrešku u ocjeni pitanja bi li otkrivanje pravnog mišljenja negativno utjecalo na predstojeći sudski postupak na način da bi ugrozilo jednakost stranaka pred sudom i pravo na obranu Vijeća.

Drugi žalbeni razlog: pogrešno tumačenje i pogrešna primjena članka 4. stavka 3. prvog podstavka Uredbe 1049/2001

Prvi dio drugog žalbenog razloga: pri odlučivanju o primjenjivosti iznimke predviđene u članku 4. stavku 3. prvom podstavku Uredbe (EZ) br. 1049/2001 Opći sud počinio je pogrešku koja se tiče prava time što je smatrao da se potvrđujućom odlukom trebalo – a propustilo – iznijeti konkretne dokaze. Nadalje, Opći je sud u svojem rasuđivanju iznio samo općenite tvrdnje kojima se uopćeno negira zaštita umjesto da je posebno razmotrio razloge koje je Vijeće navelo u pogledu ugroženosti svojeg procesa odlučivanja.

Drugi dio drugog žalbenog razloga: Opći je sud također počinio pogrešku koja se tiče prava time što je smatrao da se načelo demokratske odgovornosti na kojem se temelji povećana transparentnost zakonodavnih dokumenata primjenjuje na sve dokumente koji se odnose na zakonodavne postupke na jednak način, neovisno o tome sadržavaju li oni stajališta političkih donositelja odluka ili su djelo internih službi, uključujući pravnu službu.

Treći žalbeni razlog: povreda članka 113. Poslovnika Općeg suda i pogrešno iznošenje činjenica

Naposljetku, Opći sud odbio je ponovno otvoriti usmeni dio postupka i uzeti u obzir činjenicu da je sudski postupak bio pokrenut protiv Uredbe 2020/2092 ⁽²⁾ u vezi s istim pravnim pitanjima koja se razmatraju u mišljenju. To čini povredu postupka kojom je onemogućeno da Vijeće bude saslušano pred Općim sudom u pogledu ključnog elementa predmeta.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL 2001., L 145, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 70.)

⁽²⁾ Uredba (EU, Euratom) 2020/2092 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2020. o općem režimu uvjetovanosti za zaštitu proračuna Unije (SL 2020., L 433 I, str. 1. i ispravak SL 2021., L 373, str. 94.)

Žalba koju je 28. srpnja 2021. podnijelo društvo Puma SE protiv presude Općeg suda (šesto vijeće) od 19. svibnja 2021. u predmetu T-510/19, Puma/EUIPO – Gemma Group (Prikaz mačke u skoku)**(Predmet C-462/21 P)**

(2022/C 51/20)

Jezik postupka: engleski

StrankeŽalitelj: Puma SE (zastupnik: P. González-Bueno Catalán de Ocón, *abogado*)

Druga stranka u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Rješenjem od 1. prosinca 2021., Sud (vijeće za dopuštanje žalbi) utvrdio je da žalba nije dopuštena i da društvo Puma SE treba snositi vlastite troškove.

Žalba koju je 19. srpnja 2021. podnio Electrodomésticos Taurus, S. L. protiv rješenja Općeg suda (deseto vijeće) od 17. svibnja 2021. u predmetu T- 328/20, Electrodomésticos Taurus, S. L./EUIPO – Shenzhen Aukey E-Business Co. Ltd**(Predmet C-468/21 P)**

(2022/C 51/21)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Žalitelj: Electrodomésticos Taurus, S. L. (zastupnik: E. Manresa Medina, odvjetnik)

Druge stranke u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) i Shenzhen Aukey E-Business Co. Ltd

Rješenjem od 6. listopada 2021. potpredsjednica Suda proglasila je žalbu nedopuštenom i društvu Electrodomésticos Taurus, S. L. naložila snošenje vlastitih troškova.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. rujna 2021. uputio Tribunal Supremo (Španjolska) –
Caixabank S.A./X**

(Predmet C-565/21)

(2022/C 51/22)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Supremo

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Caixabank S.A.

Druga stranka u žalbenom postupku: X

Prethodna pitanja

1. Protivi li se članku 3. stavku 1., članku 4. i članku 5. Direktive 93/13/EEZ ⁽¹⁾ nacionalna sudska praksa u skladu s kojom se, s obzirom na posebno uređenje naknade za obradu zahtjeva u nacionalnom pravu kao naknade za usluge povezane s ispitivanjem, dodjelom ili obradom zajma ili hipotekarnog kredita ili druge slične usluge povezane s djelatnošću zajmodavca koja se obavlja prilikom dodjele zajma ili kredita, koja se plaća samo jednom i, općenito, kad se sklapa ugovor, smatra da se odredbom kojom se utvrđuje takva naknada uređuje bitan element ugovora jer ta naknada za obradu zahtjeva čini glavnu stavku u cijeni, i u skladu s kojom se smatra da se nepoštenost te odredbe ne može utvrditi ako je sastavljena jasno i razumljivo u širem smislu utvrđenom sudskom praksom Suda?
2. Protivi li se članku 4. stavku 2. Direktive 93/13/EEZ nacionalna sudska praksa u okviru koje se, za ocjenu jasnoće i razumljivosti odredbe kojom se uređuje bitan element ugovora o zajmu ili hipotekarnom kreditu, u obzir uzimaju elementi kao što su opća upoznatost potrošača s takvom odredbom, obvezne informacije koje financijska institucija mora dati potencijalnom zajmoprimcu u skladu s uređenjem standardiziranih informativnih obrazaca, oglašavanje banaka, posebna pozornost koju joj prosječni potrošač pridaje jer je riječ o stavci u cijeni koju treba platiti u cijelosti u trenutku odobravanja zajma i koja čini znatan dio financijskog troška koji za njega pretpostavlja dobivanje zajma, i element kao što je činjenica da se na temelju sadržaja, položaja i strukture odredbe može zaključiti da čini bitan element ugovora?
3. Protivi li se članku 3. stavku 1. Direktive 93/13/EEZ nacionalna sudska praksa u skladu s kojom se smatra da ugovorna odredba poput one u glavnom postupku koja se odnosi na naknadu za obradu u okviru ugovora o zajmu ili kreditu, čiji je cilj naknada za usluge povezane s ispitivanjem, sastavljanjem i pojedinačnom obradom zahtjeva za zajam ili kredit (ispitivanje izvedivosti zajma, dužnikove solventnosti, postoji li teret na imovini na koju će se staviti hipoteka itd.), što su pretpostavke za dodjelu zajma ili kredita, i koja se u nacionalnom propisu izričito utvrđuje kao naknada za djelatnosti povezane s dodjelom zajma ili kredita, ne uzrokuje, na štetu potrošača i u suprotnosti sa zahtjevom dobre vjere, znatnu neravnotežu u pravima i obvezama stranaka koje proizlaze iz ugovora?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima (SL 1993., L 95, str. 29.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. rujna 2021. uputio Juzgado de lo Social nº 1 de Madrid (Španjolska)– NC/BA, DA, DV i CG

(Predmet C-583/21)

(2022/C 51/23)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado de lo Social nº 1 de Madrid

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: NC

Tuženici: BA, DA, DV i CG

Prethodno pitanje

Primjenjuje li se članak 1. stavak 1. točka (a) Direktive Vijeća 2001/23/EZ od 12. ožujka 2001. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na zaštitu prava zaposlenika kod prijenosa poduzeća, pogona ili dijelova poduzeća ili pogona ⁽¹⁾, a time i cjelokupna Direktiva, na situaciju u kojoj javni bilježnik – kao javni službenik koji je istodobno i privatni poslodavac osobama koje zapošljava u svojoj službi, čiji je status uređen općim propisima o radu i sektorskim kolektivnim ugovorom – nasljeđuje u službi drugog javnog bilježnika koji prestaje s radom, preuzima njegov upisnik akata, nastavlja obavljati djelatnost u istom uredu i istim sredstvima te preuzima osoblje koje je do tada radilo za njegovog prethodnika?

⁽¹⁾ SL 2001., L 82, str. 16.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 3., str. 151.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. rujna 2021. uputio Juzgado de lo Social nº 1 de Madrid (Španjolska) – JD/BA, DA, DV i CG

(Predmet C-584/21)

(2022/C 51/24)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado de lo Social nº 1 de Madrid

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: JD

Tuženici: BA, DA, DV i CG

Prethodno pitanje

Primjenjuje li se članak 1. stavak 1. točka (a) Direktive Vijeća 2001/23/EZ od 12. ožujka 2001. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na zaštitu prava zaposlenika kod prijenosa poduzeća, pogona ili dijelova poduzeća ili pogona ⁽¹⁾, a time i cjelokupna Direktiva, na situaciju u kojoj javni bilježnik – kao javni službenik koji je istodobno i privatni poslodavac osobama koje zapošljava u svojoj službi, čiji je status uređen općim propisima o radu i sektorskim kolektivnim ugovorom – nasljeđuje u službi drugog javnog bilježnika koji prestaje s radom, preuzima njegov upisnik akata, nastavlja obavljati djelatnost u istom uredu i istim sredstvima te preuzima osoblje koje je do tada radilo za njegovog prethodnika?

⁽¹⁾ SL 2001., L 82, str. 16.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 3., str. 151.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. rujna 2021. uputio Juzgado de lo Social nº 1 de Madrid (Španjolska) – TA/BA, DA, DV i CG

(Predmet C-585/21)

(2022/C 51/25)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado de lo Social nº 1 de Madrid

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: TA

Tuženici: BA, DA, DV i CG

Prethodno pitanje

Primjenjuje li se članak 1. stavak 1. točka (a) Direktive Vijeća 2001/23/EZ od 12. ožujka 2001. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na zaštitu prava zaposlenika kod prijenosa poduzeća, pogona ili dijelova poduzeća ili pogona ⁽¹⁾, a time i cjelokupna Direktiva, na situaciju u kojoj javni bilježnik – kao javni službenik koji je istodobno i privatni poslodavac osobama koje zapošljava u svojoj službi, čiji je status uređen općim propisima o radu i sektorskim kolektivnim ugovorom – nasljeđuje u službi drugog javnog bilježnika koji prestaje s radom, preuzima njegov upisnik akata, nastavlja obavljati djelatnost u istom uredu i istim sredstvima te preuzima osoblje koje je do tada radilo za njegovog prethodnika?

⁽¹⁾ SL 2001., L 82, str. 16.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 3., str. 151.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. rujna 2021. uputio Juzgado de lo Social nº 1 de Madrid (Španjolska) – FZ/BA, DA, DV i CG

(Predmet C-586/21)

(2022/C 51/26)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado de lo Social nº 1 de Madrid

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: FZ

Tuženici: BA, DA, DV i CG

Prethodno pitanje

Primjenjuje li se članak 1. stavak 1. točka (a) Direktive Vijeća 2001/23/EZ od 12. ožujka 2001. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na zaštitu prava zaposlenika kod prijenosa poduzeća, pogona ili dijelova poduzeća ili pogona ⁽¹⁾, a time i cjelokupna Direktiva, na situaciju u kojoj javni bilježnik – kao javni službenik koji je istodobno i privatni poslodavac osobama koje zapošljava u svojoj službi, čiji je status uređen općim propisima o radu i sektorskim kolektivnim ugovorom – nasljeđuje u službi drugog javnog bilježnika koji prestaje s radom, preuzima njegov upisnik akata, nastavlja obavljati djelatnost u istom uredu i istim sredstvima te preuzima osoblje koje je do tada radilo za njegovog prethodnika?

⁽¹⁾ SL 2001., L 82, str. 16.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 3., str. 151.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. listopada 2021. uputio Bundesfinanzgericht (Austrija) –
Climate Corporation Emissions Trading GmbH protiv Finanzamt Österreich**

(Predmet C-641/21)

(2022/C 51/27)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesfinanzgericht

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Climate Corporation Emissions Trading GmbH

Druga stranka u postupku: Finanzamt Österreich

Prethodno pitanje

Treba li Direktivu Vijeća 2006/112/EZ ⁽¹⁾ tumačiti na način da nacionalna tijela i nacionalni sudovi trebaju smatrati da se mjesto pružanja usluge, koje se u formalnom smislu u skladu s pisanim pravom nalazi u drugoj državi članici u kojoj primatelj usluge ima sjedište, nalazi u tuzemstvu ako je tuzemni porezni obveznik koji pruža usluge morao znati da pruženom uslugom sudjeluje u utaji poreza na dodanu vrijednost počinjenoj u okviru niza pruženih usluga?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006., L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.), kako je izmijenjena Direktivom Vijeća 2008/8/EZ od 12. veljače 2008. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ o mjestu pružanja usluga (SL 2008., L 44, str. 11.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 263.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. studenoga 2021. uputio Korkein hallinto-oikeus (Finska) – A

(Predmet C-676/21)

(2022/C 51/28)

Jezik postupka: finski

Sud koji je uputio zahtjev

Korkein hallinto-oikeus

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: A

Druga stranka u postupku: Veronsaajien oikeudenvallontayksikkö

Prethodna pitanja

1. Može li se odredbama o slobodnom prometu robe u trećem dijelu glave II. Ugovora o funkcioniranju Europske unije ili članku 110. UFEU-a protiviti zakonodavstvo države članice kojim se predviđa da se vlasniku vozila ne može odobriti povrat poreza na motorna vozila sadržan u vrijednosti vozila u smislu Autoverolakija (1482/1994) (Zakon o porezu na motorna vozila [1482/1994], u daljnjem tekstu: Zakon o porezu na motorna vozila) u okolnostima poput onih o kojima je riječ u glavnom postupku ako on to vozilo u svrhu stalne uporabe izvozi u drugu državu članicu i je li u tom kontekstu bitno je li postojala namjera stalne uporabe vozila uglavnom na državnom području države članice koja je naplatila porez na motorna vozila i je li vozilo stvarno bilo stalno u uporabi uglavnom na području te države članice?
2. U slučaju da su namjera uporabe i stvarna uporaba vozila bitni za odgovor na prvo pitanje, kako treba dokazati predmetnu namjeru uporabe koja nije stalna i uporabu ako se trajanje uporabe privatnog vozila u državi članici ne može unaprijed utvrditi?

3. Ako odbijanje povrata poraza u slučaju izvoza u smislu Zakona o porezu na motorna vozila u okolnostima poput onih o kojima je riječ u glavnom postupku predstavlja ograničenje slobodnog prometa robe, može li se to ograničenje opravdati s ciljem ograničavanja izvoza starih vozila koja se često nalaze u lošem stanju i zagađuju okoliš? Treba li se ograničenje povrata poreza u slučaju izvoza na vozila mlađa od deset godina smatrati neusklađenim s pravom Unije zbog toga što se porez na motorna vozila na uvezena rabljena vozila naplaćuje neovisno o trajanju njihove uporabe?

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. studenoga 2021. uputio Landgericht München I (Njemačka)–
RSD Reise Service Deutschland GmbH protiv QL-a**

(Predmet C-690/21)

(2022/C 51/29)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landgericht München I

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: RSD Reise Service Deutschland GmbH

Druga stranka u žalbenom postupku: QL

Prethodna pitanja

U slučaju kada organizator putovanja raskine ugovor zbog globalne pandemije, treba li članak 12. stavak 4. Direktive (EU) 2015/2302 ⁽¹⁾ tumačiti na način da putnik može biti prisiljen umjesto tražene isplate prihvatiti vaučer i/ili odgodu plaćanja?

⁽¹⁾ Direktiva (EU) 2015/2302 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2015. o putovanjima u paket aranžmanima i povezanim putnim aranžmanima, o izmjeni Uredbe (EZ) br. 2006/2004 i Direktive 2011/83/EU Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 90/314/EEZ (SL 2015., L 326, str. 1.)

**Žalba koju je 24. studenoga 2021. podnio Évariste Boshab protiv presude Općeg suda (sedmo vijeće)
od 15. rujna 2021. u predmetu T-107/20, Boshab/Vijeće**

(Predmet C-708/21 P)

(2022/C 51/30)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Évariste Boshab (zastupnici: T. Bontinck, P. De Wolf, T. Payan, A. Guillerme, odvjetnici)

Druga stranka u postupku: Vijeće Europske unije

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

— ukine presudu Općeg suda Europske unije od 15. rujna 2021. u predmetu T-107/20, Boshab/Vijeće;

- prihvati tužbu u meritumu i poništi Odluku 2019/2109/ZVSP⁽¹⁾ u dijelu u kojem se njome zadržava žalitelja na broju 8. Priloga Odluci 2010/788/ZVSP, kao i Provedbenu uredbu 2019/2101/EU⁽²⁾ u dijelu u kojem se njome zadržava žalitelja na broju 8. Priloga I.a Uredbi (EZ) br. 1183/2005;
- naloži Vijeću Europske unije snošenje troškova obaju postupaka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog svojoj žalbi žalitelj ističe dva žalbena razloga koja se temelje na povredi prava obrane i očitoj pogrešci u ocjeni.

Kad je riječ o prvom žalbenom razlogu, žalitelj se poziva na to da je Opći sud povrijedio prava obrane, a osobito žaliteljevo pravo na saslušanje, s obzirom na to da nije zaključio da je Vijeće lišilo pravo na saslušanje njegove biti time što nije provelo potrebne provjere, osobito saslušanjem te je posljedično postupak koji je doveo do obnove mogao imati drugi ishod.

Kad je riječ o drugom žalbenom razlogu, žalitelj ističe da je Opći sud počinio očitu pogrešku u ocjeni s obzirom na to da nije uzeo u obzir da su mjere ograničavanja preventivne i po definiciji privremene naravi, te su uvijek valjane samo toliko dugo dok postoje činjenične i pravne okolnosti koje su dovele do njihova donošenja kao i dok postoji potreba njihova održavanja na snazi radi ostvarenja cilja s kojim su povezane; nije utvrdio da se elementima koje je iznijelo Vijeće nikako ne može dokazati bilo kakvo ponašanje obuhvaćeno kriterijem za uvrštenje na sporne popise odnosno djela koja predstavljaju teške povrede ljudskih prava; i nije sankcionirao činjenicu da Vijeće nije ispitalo elemente koje je žalitelj dostavio u okviru postupka preispitivanja i da, po toj osnovi, nije proveo vlastite provjere.

⁽¹⁾ Odluka Vijeća (ZVSP) 2019/2109 od 9. prosinca 2019. o izmjeni Odluke 2010/788/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Demokratske Republike Konga (SL 2019., L 318, str. 134.)

⁽²⁾ Provedbena uredba Vijeća (EU) 2019/2101 od 9. prosinca 2019. o provedbi članka 9. Uredbe (EZ) br. 1183/2005 o uvođenju određenih posebnih mjera ograničavanja usmjerenih protiv osoba koje krše embargo na oružje u odnosu na Demokratsku Republiku Konga (SL 2019., L 318, str. 1.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. studenoga 2021. uputio Curtea de Apel Pitești (Rumunjska) – MK

(Predmet C-709/21)

(2022/C 51/31)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Curtea de Apel Pitești

Stranke glavnog postupka

Podnositelj pritužbe: MK

Prethodna pitanja

1. Protivi li se načelu neovisnosti sudaca, utvrđenom u članku 19. stavku 1. drugom podstavku UEU-a u vezi s člankom 2. UEU-a i člankom 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, nacionalna odredba poput one članka 148. stavka 2. rumunjskog Ustava na način kako je tu odredbu protumačila Curtea Constituțională (Ustavni sud, Rumunjska) u svojoj odluci br. 390/2021, prema kojoj nacionalni sudovi nisu ovlašteni ispitivati je li nacionalna odredba, koja je odlukom Curtee Constituțională (Ustavni sud) proglašena ustavnom, u skladu s odredbama prava Europske unije?

2. Protivi li se načelu neovisnosti sudaca, utvrđenom u članku 19. stavku 1. drugom podstavku UEU-a u vezi s člankom 2. UEU-a i člankom 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, nacionalna odredba poput one članka 99. točke (§) rumunjskog Zakona br. 303/2004 o statusu sudaca i državnih odvjetnika, kojom se dopušta pokretanje stegovnog postupka i primjena stegovnih sankcija protiv suca zbog nepoštovanja presude Curtee Constituțională (Ustavni sud), ako se od tog suca traži da prizna da primjena prava Europske unije ima prednost u odnosu na obrazloženje odluke Curtee Constituțională (Ustavni sud), što je nacionalna odredba koja tom sucu uskraćuje mogućnost da primijeni pojedinu presudu Suda Europske unije za koju ocijeni da ima prednost?
3. Protivi li se načelu neovisnosti sudaca, utvrđenom u članku 19. stavku 1. drugom podstavku UEU-a u vezi s člankom 2. UEU-a i člankom 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, nacionalna sudska praksa kojom se sucu, pod prijetnjom stegovnih posljedica, zabranjuje primjena sudske prakse Suda Europske unije u kaznenim postupcima kao što je to spor koji se odnosi na razumnost trajanja kaznenog postupka koji se uređuje člankom 488.¹ rumunjskog Zakonika o kaznenom postupku?

Žalba koju je 9. prosinca 2021. podnio Ryanair DAC, Airport Marketing Services Ltd, FR Financing (Malta) Ltd protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 29. rujna 2021. u predmetu T- 448/18, Ryanair i dr./Komisija

(Predmet C-758/21 P)

(2022/C 51/32)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelji: Ryanair DAC, Airport Marketing Services Ltd, FR Financing (Malta) Ltd (zastupnici: E. Vahida, *avocat*, B. Byrne, *advocaat*, i S. Rating, *abogado*)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Zahtjevi

Žalitelji od Suda zahtijevaju da:

- ukine pobijanu presudu;
- poništi članke 5. i 6. te članke 9., 10. i 11., u dijelu u kojem se odnose na žalitelje, Komisijine odluke (EU) 2018/628 (pobijana odluka) (¹), ili podredno, vrati predmet Općem sudu na ponovno odlučivanje; i u svakom slučaju
- naloži Komisiji snošenje žaliteljevih troškova u ovom žalbenom postupku i u postupku u predmetu T-448/18 pred Općim sudom.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelji ističu četiri žalbena razloga.

Kao prvo, Opći je sud počinio pogrešku koja se tiče prava time što je kao nedopuštene odbacio, a time u svojem nadzoru odbio u obzir uzeti, ključne dokaze koje su žalitelji podnijeli prije zatvaranja usmenog dijela postupka pred Općim sudom. Opći je sud pogriješio time što je zanemario, odnosno nije propisno razmotrio, pravna načela na kojima se temelje pravila iz članka 85. stavaka 1. do 3. Poslovnika Općeg suda; pogriješio je i time što je zanemario sudska praksu kojom se primjenjuju te odredbe.

Kao drugo, Opći je sud pogrešno protumačio članak 17. Uredbe Vijeća (EU) 2015/1589 (²) i pogrešno primijenio članak 296. UFEU-a time što je utvrdio da: (i) Komisija nije povrijedila primjenjivi rok zastare za povrat potpore; i (ii) pobijana odluka dostatno je obrazložena u tom pogledu.

Kao treće, Opći je sud iskrivio dokaze koji su mu podneseni time što je ocijenio da je Komisija zakonito primijenila takozvani „test subjekta u tržišnom gospodarstvu” kada je utvrđivala jesu li žalitelji ostvarili prednost u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a. Opći je sud iskrivio dokaze koji se odnose na: (i) sigurnosnu pristojbu ugovorenu u sporazumu o uslugama zračne luke između zračne luke i društva Ryanair; (ii) procjenu dodatnih operativnih troškova koje je zračna luka mogla očekivati; i (iii) faktor opterećenja na kojem je Komisija temeljila svoju *ex ante* procjenu profitabilnosti.

Kao četvrto, Opći je sud počinio pogrešku koja se tiče prava time što je zaključio da iznos potpore koji je potrebno vratiti i koji je izračunan na temelju *ex ante* podataka ne treba ispravljati na temelju *ex post* podataka u spisu kada je donesena pobijana odluka.

- (¹) Odluka Komisije (EU) 2018/628 od 11. studenoga 2016. o državnoj potpori SA.24221(2011/C) (ex 2011/NN) koju je provela Austrija za zračnu luku Klagenfurt, Ryanair i druge zračne prijevoznike koji se koriste tom zračnom lukom (priopćeno pod brojem dokumenta C(2016) 7131) (SL 2018., L 107, str. 1.)
- (²) Uredba Vijeća (EU) 2015/1589 od 13. srpnja 2015. o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (SL 2015., L 248, str. 9. i ispravak SL 2017., L 186, str. 17.)

**Rješenje predsjednika Suda od 6. listopada 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Veszprémi Törvényszék – Mađarska) – ENERGOTT Fejlesztő és Vagyonkezelő Kft/Nemzeti Adó- és
Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága**

(Predmet C-643/20) (¹)

(2022/C 51/33)

Jezik postupka: mađarski

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

(¹) SL C 98, 22. 3. 2021.

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 8. prosinca 2021. – BZ/ESB

(Predmet T-500/16) ⁽¹⁾

(„Javna služba – Osoblje ESB-a – Zahtjev za priznavanje profesionalnog uzroka bolesti – Izvanugovorna odgovornost – Imovinska šteta – Neimovinska šteta”)

(2022/C 51/34)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: BZ (zastupnik: H. Tettenborn, odvjetnik)

Tuženik: Europska središnja banka (zastupnici: E. Carlini i F. Feyerbacher, agenti, uz asistenciju B. Wägenbaura, odvjetnika)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 270. UFEU-a i članka 50.a Statuta Suda Europske unije kojim se traži, s jedne strane, poništenje odluka ESB-a od 29. kolovoza 2011., 20. prosinca 2011. i 25. travnja 2012. i, s druge strane, naknada imovinske i neimovinske štete koju je tužitelj pretrpio zbog postupanja ESB-a.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Osobi BZ nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ [povjerljivo] (predmet prvotno upisan pred Službeničkim sudom Europske unije pod brojem [povjerljivo] i prenesen Općem sudu Europske unije 1. 9. 2016.).

Presuda Općeg suda od 24. studenoga 2021. – Al Zoubi/Vijeće

(Predmet T-257/19) ⁽¹⁾

(„Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Mjere ograničavanja protiv Sirije – Zamrzavanje financijskih sredstava – Pogreške u ocjeni”)

(2022/C 51/35)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Khaldoun Al Zoubi (Damask, Sirija) (zastupnik: L. Cloquet, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: S. Kyriakopoulou i V. Piessevaux, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje Provedbene odluke Vijeća (ZVSP) 2019/87 od 21. siječnja 2019. o provedbi Odluke 2013/255/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Sirije (SL 2019., L 18 I, str. 13.), Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2019/85 od 21. siječnja 2019. o provedbi Uredbe (EU) br. 36/2012 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Siriji (SL 2019., L 18 I, str. 4.), Odluke Vijeća (ZVSP) 2019/806 od 17. svibnja 2019. o izmjeni Odluke 2013/255/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Sirije (SL 2019., L 132, str. 36.i ispravak SL 2019., L 234, str. 31.), Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2019/798 od 17. svibnja 2019. o provedbi Uredbe (EU) br. 36/2012 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Siriji (SL 2019., L 132, str. 1.i ispravak SL 2019., L 234, str. 31.), Odluke Vijeća (ZVSP) 2020/719 od 28. svibnja 2020. o izmjeni Odluke 2013/255/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Sirije (SL 2020., L 168, str. 66.) i Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2020/716 od 28. svibnja 2020. o provedbi Uredbe (EU) br. 36/2012 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Siriji (SL 2020., L 168, str. 1.) u dijelu u kojem se ti akti odnose na tužitelja.

Izreka

1. Provedbena odluka Vijeća (ZVSP) 2019/87 od 21. siječnja 2019. o provedbi Odluke 2013/255/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Sirije, Provedbena uredba Vijeća (EU) 2019/85 od 21. siječnja 2019. o provedbi Uredbe (EU) br. 36/2012 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Siriji, Odluka Vijeća (ZVSP) 2019/806 od 17. svibnja 2019. o izmjeni Odluke 2013/255/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Sirije, Provedbena uredba Vijeća (EU) 2019/798 od 17. svibnja 2019. o provedbi Uredbe (EU) br. 36/2012 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Siriji, Odluka Vijeća (ZVSP) 2020/719 od 28. svibnja 2020. o izmjeni Odluke 2013/255/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Sirije i Provedbena uredba Vijeća (EU) 2020/716 od 28. svibnja 2020. o provedbi Uredbe (EU) br. 36/2012 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Siriji poništavaju se u dijelu u kojem se ti akti odnose na Khaldouna Al Zoubija.
2. Vijeću Europske unije nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 238, 15. 7. 2019.

Presuda Općeg suda od 1. prosinca 2021. – HC/Komisija

(Predmet T-804/19) (¹)

„Javna služba – Postupak zapošljavanja – Obavijest o natječaju – Otvoreni natječaj EPSO/AD/363/18 – Odluka da se tužitelju ne dopusti sudjelovanje u sljedećoj fazi natječaja – Obveza obrazlaganja – Očita pogreška u ocjeni – Prigovor nezakonitosti – Jednako postupanje – Proporcionalnost – Pravo na saslušanje – Načelo dobre uprave – Jezično uređenje natječaja – Diskriminacija na temelju jezika – Odgovornost”

(2022/C 51/36)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: HC (zastupnici: G. Pandey, V. Villante i D. Rovetta, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: M. Brauhoff, T. Lilamand i D. Milanowska, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 270. UFEU-a kojim se traži, s jedne strane, poništenje, kao prvo, obavijesti o natječaju EPSO/AD/363/18 od 11. listopada 2018., koji je organiziran u svrhu sastavljanja dvaju popisa uspješnih kandidata s kojih će Komisija zaposliti administratore (AD7) u području carina i poreza, kao drugo, odluke povjerenstva za odabir tog natječaja da ne uvrsti tužiteljevo ime na popis osoba pozvanih u centar za procjenu, kao treće, odluke istog povjerenstva kojom se odbija njegov zahtjev za preispitivanje, kao četvrto, Odluke Komisije od 20. kolovoza 2019. kojom se odbija tužiteljeva žalba na temelju članka 90. stavka 2. Pravilnika o osoblju za dužnosnike Europske unije, kao peto, popisa kandidata pozvanih u sljedeći stadij natječaja i, s druge strane, naknada štete koju je tužitelj zbog toga pretrpio.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Osobi HC nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 54, 17. 2. 2020.

Presuda Općeg suda od 1. prosinca 2021. – JR/Komisija

(Predmet T-265/20) (¹)

(„Pristup dokumentima – Uredba (EZ) br. 1049/2001 – Dokumenti koji se odnose na usmeno testiranje na natječaju – Djelomično uskraćivanje pristupa – Metoda zaokruživanja ocjena – Koeficijenti ponderiranja različitih dijelova i poddijelova usmenog testiranja – Tajnost rada povjerenstva za odabir – Uredba (EU) 2018/1725 – Djelomična obustava postupka”)

(2022/C 51/37)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: JR (zastupnici: L. Levi i A. Champetier, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: D. Milanowska, C. Ehrbar i H. Kranenborg, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje odluka Komisije od 28. veljače 2020. i 9. travnja 2020. kojima se tužitelju uskraćuje pristup određenim dokumentima koji se odnose na interni natječaj COM/03/AD/18 (AD 6) – 1 – Administratori.

Izreka

1. Obustavlja se postupak povodom tužiteljičina zahtjeva za poništenje odluka Europske komisije od 28. veljače 2020. i 9. travnja 2020. u dijelu u kojem mu je uskraćen pristup metodi zaokruživanja ocjena koju je upotrijebilo povjerenstvo za odabir na internom natječaju COM/03/AD/18 (AD 6) – 1 – Administratori.
2. Poništava se odluka Komisije od 9. travnja 2020. u dijelu u kojem je njome uskraćen pristup dokumentu koji sadržava koeficijente ponderiranja dvaju dijelova usmenog testiranja (intervju i strukturirana prezentacija) predviđenih obaviješću o internom natječaju COM/03/AD/18 (AD 6) – 1 – Administratori, kao i dvaju poddijelova intervjua (radno iskustvo i motivacija), također predviđenih navedenom obaviješću o natječaju.
3. Komisiji se nalaže snošenje troškova.

(¹) SL C 247, 27. 7. 2020.

Presuda Općeg suda od 1. prosinca 2021. – Ruiz-Ruiz/Komisija**(Predmet T-293/20) ⁽¹⁾**

(„Javna služba – Dužnosnici – Postupak zapošljavanja – Obavijest o otvorenom natječaju EPSO/AD/371/19 – Odluka povjerenstva za odabir kojom se tužitelju ne dopušta sudjelovanje u sljedećoj fazi natječaja – Kriterij za odabir povezan s profesionalnim iskustvom – Usklađenost kriterija koji je koristilo povjerenstvo za odabir s obavijesti o otvorenom natječaju – Očita pogreška u ocjeni”)

(2022/C 51/38)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužiteljica: Vanesa Ruiz-Ruiz (Alkmaar, Nizozemska) (zastupnik: M. Velardo, odvjetnica)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: G. Gattinara, T. Lilamand i I. Melo Sampaio, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 270. UFEU-a kojim se traži poništenje, s jedne strane, odluke povjerenstva za odabir od 20. rujna 2019. kojom je odbijen zahtjev za preispitivanje isključenja tužiteljice iz sudjelovanja u sljedećoj fazi otvorenog natječaja EPSO/AD/371/19 i, s druge strane, odluke tijela za imenovanje od 7. veljače 2020. kojom je odbijena upravna žalba koju je tužiteljica podnijela protiv navedene odluke.

Izreka

1. Poništava se odluka povjerenstva za odabir od 20. rujna 2019. kojom je odbijen zahtjev za preispitivanje isključenja Vanese Ruiz-Ruiz iz otvorenog natječaja EPSO/AD/371/19.
2. Europskoj komisiji nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 222, 6. 7. 2020.

Presuda Općeg suda od 1. prosinca 2021. – Sopra Steria Benelux i Unisys Belgium/Komisija**(Predmet T-546/20) ⁽¹⁾**

(„Javna nabava usluga – Postupak javne nabave – Usluge specifikacije, razvoja, održavanja i podrške za računalne platforme za GU „Oporezivanje i carinska unija” – Odbijanje ponude jednog ponuditelja i dodjela ugovora drugom ponuditelju – Obveza obrazlaganja – Izuzetno niska ponuda”)

(2022/C 51/39)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelji: Sopra Steria Benelux (Ixelles, Belgija) i Unisys Belgium (Machelen, Belgija) (zastupnici: L. Masson i G. Tilman, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: L. André i M. Ilkova, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje odluke Komisije od 2. srpnja 2020. o, s jedne strane, odbijanju zajedničke ponude koju su podnijela društva Sopra Steria Benelux i Unisys Belgium za dio A u okviru postupka javne nabave pod oznakom TAXUD/2019/OP/0006 za usluge specifikacije, razvoja, održavanja i podrške treće razine za računalne platforme Glavne uprave „Oporezivanje i carinska unija” i, s druge strane, dodjeli ugovora drugom konzorciju koji je podnio ponudu.

Izreka

1. Odluka Europske komisije od 2. srpnja 2020. o, s jedne strane, odbijanju zajedničke ponude koju su podnijela društva Sopra Steria Benelux i Unisys Belgium u okviru postupka javne nabave pod oznakom TAXUD/2019/OP/0006 za usluge specifikacije, razvoja, održavanja i podrške treće razine za računalne platforme Glavne uprave „Oporezivanje i carinska unija” i, s druge strane, dodjeli ugovora drugom konzorciju koji je podnio ponudu, poništava se u dijelu koji se odnosi na dio A.
2. Komisiji se nalaže snošenje vlastitih troškova, kao i troškova društava Sopra Steria Benelux i Unisys Belgium.

(¹) SL C 359, 26. 10. 2020.

Presuda Općeg suda od 1. prosinca 2021. – Muratbey Gida/EUIPO – M. J. Dairies (trostruki zavojiti sir)

(Predmet T-662/20) (¹)

(„Dizajn zajednice – Postupak za proglašavanje dizajna ništavim – Registrirani dizajn zajednice koji predstavlja trostruki zavojiti sir – Raniji međunarodni dizajn – Razlog ništavosti – Individualni karakter – Otkrivanje ranijeg dizajna – Članak 7. Uredbe (EZ) br. 6/2002 – Različit ukupni dojam – Članak 6. Uredbe br. 6/2002”)

(2022/C 51/40)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Muratbey Gida Sanayí Ve Ticaret AŞ (Istanbul, Turska) (zastupnik: M. Schork, odvjetnica)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: M. Capostagno, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: M. J. Dairies EOOD (Sofija, Bugarska) (zastupnici: D. Dimitrova i I. Pakidanska, odvjetnice)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke trećeg žalbenog vijeća EUIPO-a od 21. kolovoza 2020. (predmet R 1925/2019-3), koja se odnosi na postupak za proglašavanje ništavosti između društava M. J. Dairies i Muratbey Gida Sanayí ve Ticaret.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Muratbey Gida Sanayí ve Ticaret AŞ nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 9, 11. 1. 2021.

Presuda Općeg suda od 1. prosinca 2021. – Schmid/EUIPO – Landeskammer für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark (Steirisches Kürbiskernöl g.g.A)

(Predmet T-700/20) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije – Postupak za proglašenje žiga ništavim – Figurativni žig Europske unije Steirisches Kürbiskernöl g. g. A GESCHÜTZTE GEOGRAFISCHE ANGABE – Apsolutni razlog za odbijanje – Žig koji sadržava službene znakove, ambleme ili grbove – Amblem jednog područja djelovanja Unije – Zaštićene oznake zemljopisnog podrijetla – Članak 7. stavak 1. točka (i) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 1. točka (i) Uredbe (EU) 2017/1001)“)

(2022/C 51/41)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Gabriele Schmid (Halbenrain, Austrija) (zastupnik: A. Ginzburg, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: D. Hanf i M. Eberl, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Landeskammer für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark (Graz, Austrija) (zastupnik: I. Hödl, odvjetnica)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 23. rujna 2020. (predmet R 2186/2019-4), koja se odnosi na postupak za proglašenje žiga ništavim između Landeskammera für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark i G. Schmid.

Izreka

1. Poništava se odluka četvrtog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 23. rujna 2020. (predmet R 2186/2019-4).
2. EUIPO će snositi vlastite troškove i troškove Gabriele Schmid.
3. Landeskammer für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 28, 25. 1. 2021.

Presuda Općeg suda od 8. prosinca 2021. – QB/Komisija

(Predmet T-71/21) ⁽¹⁾

(„Javna služba – Privremeno osoblje – Primici od rada – Naknada za život u inozemstvu – Članak 4. stavak 1. točka (a) Priloga VII. Pravilniku o osoblju – Odbijanje dodjele naknade za život u inozemstvu – Glavna poslovna djelatnost – Rad za drugu državu“)

(2022/C 51/42)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: QB (zastupnik: R. Wardyn, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: T. Bohr i A.-C. Simon, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 270. UFEU-a kojim se traži poništenje Odluke Komisijina Ureda za upravljanje individualnim materijalnim pravima i njihovu isplatu (PMO) od 6. travnja 2020. kojom se tužitelju odbija dodjela naknade za život u inozemstvu.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Osobi QB nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 148, 26. 4. 2021.

Presuda Općeg suda od 1. prosinca 2021. – Jieyang Defa Industry/EUIPO – Mattel (Lutkina glava)
(Predmet T-84/21) (¹)

(„Dizajn Zajednice – Postupak za proglašenje dizajna ništavim – Dizajn Zajednice koji predstavlja lutkinu glavu – Raniji dizajn – Razlog ništavosti – Nedostatak individualnog karaktera – Stupanj slobode dizajnera – Nedostatak drugačijeg ukupnog dojma – Članak 6. i članak 25. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 6/2002”)

(2022/C 51/43)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Jieyang Defa Industry Co. Ltd (Jieyang, Kina) (zastupnici: C. Bercial Arias i F. Codevelle, odvjetnice)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: A. Folliard-Monguiral, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Mattel, Inc. (El Segundo, Kalifornija, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: A. Pompe-Ciszewska i P. Mleczak, odvjetnice)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke trećeg žalbenog vijeća EUIPO-a od 14. prosinca 2020. (predmet R 2021/2019-3), koja se odnosi na postupak za proglašenje dizajna ništavim između društava Mattel i Jieyang Defa Industry Co.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Jieyang Defa Industry Co. Ltd nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 110, 29. 3. 2021.

Presuda Općeg suda od 1. prosinca 2021. – Union syndicale Solidaires des SDIS de France i DOM/TOM/Komisija

(Predmet T-152/21) (¹)

(„Izvanugovorna odgovornost – Podnošenje pritužbe Komisiji o primjeni prava Unije – Rok za odgovor – Pravo na dobru upravu – Obveza dužne pažnje – Razuman rok – Nepostojanje dovoljno ozbiljne povrede pravnog pravila kojim se pojedincima dodjeljuju prava”)

(2022/C 51/44)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Union syndicale Solidaires des services départementaux d'incendie et de secours (SDIS) de France et DOM/TOM (Nîmes, Francuska) (zastupnik: O. Coudray, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: C. Ehrbar i A. Spina, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 268. UFEU-a kojim se traži naknada štete koju je tužitelj navodno pretrpio zbog skrivljenog nepostupanja Komisije u rješavanju njegove pritužbe, zabilježene 27. lipnja 2019. pod brojem CHAP(2019)01840, zbog navodne povrede prava Europske unije koju je počinila Francuska Republika.

Izreka

1. Tužba se odbija
2. Unionu syndicale Solidaires des services départementaux d'incendie et de secours (SDIS) de France et DOM/TOM nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 182, 10. 5. 2021.

Presuda Općeg suda od 1. prosinca 2021. – Jalkh/Parlament

(Predmet T-230/21) (¹)

(„Institucionalno pravo – Član Parlamenta – Povlastice i imuniteti – Odluka o ukidanju zastupničkog imuniteta – Članci 8. i 9. Protokola br. 7 o povlasticama i imunitetima Europske unije – Postupak ukidanja imuniteta – Očita pogreška u ocjeni”)

(2022/C 51/45)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Jean-François Jalkh (Gretz-Armainvilliers, Francuska) (zastupnik: F. Wagner, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament (zastupnici: N. Lorenz i A.-M. Dumbrăvan, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje Odluke Parlamenta br. P9_TA(2021)0092 od 25. ožujka 2021. o ukidanju imuniteta tužitelju [2020/2110(IMM)].

Izreka

1. Tužba se odbija
2. Jean-Françoisu Jalkhu nalaže se snošenje troškova, uključujući troškove postupka privremene pravne zaštite.

(¹) SL C 242, 21. 6. 2021.

Tužba podnesena 4. studenoga 2021. – AL/Komisija**(Predmet T-714/21)**

(2022/C 51/46)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: AL (zastupnik: R. Rata, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- prvenstveno, poništi tuženikovu odluku od 4. kolovoza 2021. (ref. Ares (2021) 4962656) povodom žalbe u smislu članka 90. stavka 2. koju je tužitelj podnio 9. travnja 2021. protiv odluke Ureda za upravljanje individualnim materijalnim pravima i njihovu isplatu (PMO) od 11. siječnja 2021. (1);
- naloži tuženiku da priopći i podnese (i) dokumentarne dokaze u vezi s izračunom na kojemu se temeljila PMO-ova odluka od 21. studenoga 2019.; i (ii) čitav tekst „Odgovor GU HR (Glavna uprava za ljudske resurse i sigurnost) na drugu žalbu”, koju je PMO djelomično citirao u poruci elektroničke pošte od 8. listopada 2020.;
- naloži tuženiku da odredi pretpostavljeni trošak uzdržavanja za razdoblje od 1. studenoga 2020. do 30. rujna 2021. na temelju boravišta tužiteljeve majke u Belgiji;
- naloži tuženiku da isplati naknadu za njegovu majku, izjednačenu s djetetom, za razdoblje od 1. studenoga 2020. do 30. rujna 2021.;
- naloži tuženiku snošenje vlastitih i tužiteljevih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je tuženik povrijedio članak 2. stavak 4. Pravilnika o osoblju i Komisijinu odluku od 15. travnja 2014. o općim odredbama u pogledu osoba koje se smatraju uzdržavanom djecom, s obzirom na to da je, pri izračunu troškova uzdržavanja tužiteljeve majke, tuženik pogrešno smatrao da je boravište tužiteljeve majke u Rumunjskoj, a ne u Belgiji. Nadalje, Komisija je pogriješila time što je utvrdila troškove uzdržavanja tužiteljeve majke kao 50 % osnovne plaće dužnosnika na prvom stupnju razreda AST 1, ispravljenog s koeficijentom za Rumunjsku, s obzirom na to da je tužiteljeva majka trajno boravila u tužiteljevu kućanstvu te se, u skladu s time, u obzir trebalo uzeti 40 % te osnovne plaće (bez ispravka).
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 85. Pravilnika o osoblju, s obzirom na to da tužitelj nije bio svjestan da nema valjanog razloga za isplatu naknade za asimilaciju za razdoblje od 1. studenoga 2019. do 31. listopada 2020. niti je preplata bila toliko očita da je toga morao biti svjestan.

(1) Urednička napomena: pobijana odluka odnosi se na isplatu obiteljskih naknada u skladu s člankom 2. stavkom 4. Priloga VII. Pravilniku koji se primjenjuje na dužnosnike Europske unije.

Tužba podnesena 26. studenoga 2021. – Beauty Biosciences/EUIPO – Société de Recherche Cosmétique (BIO-BEAUTÉ)

(Predmet T-750/21)

(2022/C 51/47)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Beauty Biosciences LLC (Dallas, Teksas, Sjedinjene Američke Države) (zastupnik: D. Mărginean, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem: Société de Recherche Cosmétique SARL (Luxembourg, Luksemburg)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije BIO-BEAUTÉ – žig Europske unije br. 13 609 631

Postupak pred EUIPO-om: postupak za brisanje

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 28. rujna 2021. u spojenim predmetima R 1871/2020-4 i R 1891/2020-4.

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- djelomično poništi pobijanu odluku u smislu da sporni žig proglašni ništavim za proizvode iz razreda 3.: „preparati za njegu zubi; esencijalna ulja; parfemi, toaletne vodice, kolonjska voda; mirisne tvari; mirisne vodice”;
- djelomično poništi pobijanu odluku u smislu da sporni žig proglašni ništavim za proizvode iz razreda 3.: „Kozmetički proizvodi; dezodoransi; Ekstrakti biljaka za kozmetičku uporabu; Sapuni, mlijeko za čišćenje; Kozmetičke kreme, gelovi, mlijeka, losioni, maske, pomade, puderi, serumi i preparati za njegu kože; Preparati protiv bora; Kozmetički preparati za njegu usana; Preparati za sunčanje (kozmetika), preparati za uporabu nakon sunčanja (kozmetika); Kozmetički preparati za mršavljenje; Depilatori; Proizvodi za kosu (preparati za njegu kose i vlasišta); Kupanje (Kozmetički preparati za -); Šminka i proizvodi za skidanje šminke; Preparati za brijanje i preparati za uporabu nakon brijanja”;
- preinači pobijanu odluku u smislu da sporni žig proglašni ništavim za proizvode iz razreda 3.: „preparati za njegu zubi; esencijalna ulja; parfemi, toaletne vodice, kolonjska voda; mirisne tvari; mirisne vodice”;
- preinači pobijanu odluku u smislu da sporni žig proglašni ništavim za proizvode iz razreda 3.: „Kozmetički proizvodi; dezodoransi; Ekstrakti biljaka za kozmetičku uporabu; Sapuni, mlijeko za čišćenje; Kozmetičke kreme, gelovi, mlijeka, losioni, maske, pomade, puderi, serumi i preparati za njegu kože; Preparati protiv bora; Kozmetički preparati za njegu usana; Preparati za sunčanje (kozmetika), preparati za uporabu nakon sunčanja (kozmetika); Kozmetički preparati za mršavljenje; Depilatori; Proizvodi za kosu (preparati za njegu kose i vlasišta); Kupanje (Kozmetički preparati za -); Šminka i proizvodi za skidanje šminke; Preparati za brijanje i preparati za uporabu nakon brijanja”;
- naloži društvu Société de Recherche Cosmétique S.A.R.L. snošenje troškova koji su nastali društvu Beauty Biosciences LLC u ovom postupku, u postupku pred žalbenim vijećem i u postupku pred Odjelom za poništaje.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 59. stavka 1. točke (a) u vezi s člankom 7. stavkom 1. točkom (c) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća s obzirom na to da je žalbeno vijeće pogrešno ocijenilo da žig Europske unije br. 13 609 631 BIO-BEAUTÉ nije opisan u odnosu na proizvode iz razreda 3.: „preparati za njegu zubi; esencijalna ulja; parfemi, toaletne vodice, kolonjska voda; mirisne tvari; mirisne vodice”;
- povreda članka 59. stavka 1. točke (a) u vezi s člankom 7. stavkom 1. točkom (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća s obzirom na to da je žalbeno vijeće pogrešno ocijenilo da žigu Europske unije br. 13 609 631 BIO-BEAUTÉ ne nedostaje razlikovni karakter u odnosu na proizvode iz razreda 3.: „preparati za njegu zubi; esencijalna ulja; parfemi, toaletne vodice, kolonjska voda; mirisne tvari; mirisne vodice”;
- povreda članka 59. stavka 1. točke (a) u vezi s člankom 7. stavkom 3. i člankom 59. stavkom 2. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća s obzirom na to da je žalbeno vijeće pogrešno ocijenilo da je žig Europske unije br. 13 609 631 BIO-BEAUTÉ stekao razlikovni karakter u odnosu na proizvode iz razreda 3.: „Kozmetički proizvodi; dezodoransi; Ekstrakti biljaka za kozmetičku uporabu; Sapuni, mlijeko za čišćenje; Kozmetičke kreme, gelovi, mlijeka, losioni, maske, pomade, puderi, serumi i preparati za njegu kože; Preparati protiv bora; Kozmetički preparati za njegu usana; Preparati za sunčanje (kozmetika), Preparati za uporabu nakon sunčanja (kozmetika); Kozmetički preparati za mršavljenje; Depilatori; Proizvodi za kosu (preparati za njegu kose i vasišta); Kupanje (Kozmetički preparati za -); Šminka i proizvodi za skidanje šminke; Preparati za brijanje i preparati za uporabu nakon brijanja”.

—————

Tužba podnesena 29. studenoga 2021. – Peace United/EUIPO – 1906 Collins (bâoli)

(Predmet T-754/21)

(2022/C 51/48)

Jezik na kojem je tužba podnesena: francuski

Stranke

Tužitelj: Peace United Ltd (London, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnik: M. Artzimovitch, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: 1906 Collins LLC (Miami, Florida, Sjedinjene Američke Države)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije bâoli – žig Europske unije br. 6 619 977

Postupak pred EUIPO-om: postupak za brisanje

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 14. rujna 2021. u predmetu R 275/2020-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku jer je žalbeno vijeće, zbog različitih pogrešaka u ocjeni činjenica i prava i povrede obveze dobre uprave, smatralo da žig Europske unije br. 6 619 977 bâoli nije bio u stvarnoj uporabi u spornom razdoblju za usluge za koje je zatražena zaštita u razredima 41. i 43.;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 63. stavka 1. točke (a) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća jer je žalbeno vijeće počinilo pogrešku u ocjeni zlorabe zahtjeva za opoziv;
- povreda članka 58. stavka 1. točke (a) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća jer je žalbeno vijeće počinilo očitu pogrešku u ocjeni stvarne uporabe žiga.

Tužba podnesena 1. prosinca 2021. — Dorsum/EUIPO — ID Quantique (Clavis)**(Predmet T-758/21)**

(2022/C 51/49)

*Jezik postupka: mađarski***Stranke**

Tužitelj: Dorsum Informatikai Fejlesztő és Szolgáltató Zrt. (Budimpešta, Mađarska) (zastupnik: Gy. Hajdu, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: ID Quantique SA (Carouge, Švicarska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: verbalni žig Unije „Clavis” — Prijava za registraciju br. 18064876

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 22. rujna 2021. u predmetu R 189/2021-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- kao prvo, preinači pobijanu odluku i prihvati tužiteljevu tužbu
- podredno, poništi pobijanu odluku s time da se učinci prošire i na EUIPO-ovu odluku od 27. studenoga 2020.
- naloži da se tužitelju naknade troškovi postupka.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 47. stavka 1. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća
 - povreda članka 107. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća
 - povreda članka 95. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća
 - bitne povrede postupka.
-

Tužba podnesena 29. studenoga 2021. – DCM Film Distribution/Komisija**(Predmet T-760/21)**

(2022/C 51/50)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: DCM Film Distribution GmbH (Berlin, Njemačka) (zastupnici: A. Huttenlauch, M. Klasse i P. Hesse, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Europske komisije C(2021) 7095 *final* od 28. rujna 2021. o ispitivanju zakonitosti akta koji je donijela Europska izvršna agencija za obrazovanje i kulturu na temelju Uredbe Vijeća (EZ) br. 58/2003 ⁽¹⁾ u skladu s člankom 264. stavkom 1. UFEU-a; i
- naloži Europskoj komisiji snošenje svih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe sedam tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da Komisijino tumačenje pojma „europsko društvo” nije u skladu s doslovnim značenjem Smjernica i Programa rada.
 - Tužitelj tvrdi da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava time što je tumačila kriterij državljanstva na način da se odnosi samo na fizičke osobe koje su vlasnici društva tužitelja. Stoga, Komisija pogrešno razumije da pojam „vlasništvo” znači „krajnje vlasništvo”. Iz teksta se ne može zaključiti da je državljanstvo „krajnjih dioničara”, a ne samo izravnih dioničara odlučujuće za klasifikaciju tužitelja kao europskog društva. Ne samo da Komisijino usko tumačenje nije podržano tekstem, nego je i nedosljedno i protivno općem razumijevanju pojmova „državljanstvo”, „europsko društvo” i „europsko djelo”, kako su utvrđeni pravom Unije.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da Komisijino tumačenje pojma „europsko društvo” nije u skladu s nadređenim pravom Unije.
 - Tužitelj tvrdi da je, time što se oslonila na ovo pogrešno tumačenje, a da nije na odgovarajući način uzela u obzir činjenice u predmetu, Odluka Komisije protivna ciljevima primjenjivog prava Unije.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Odluka Komisije protivna Uredbi (EU) br. 1295/2013 ⁽²⁾, na kojoj se temelji program financiranja Kreativna Europa MEDIA.
 - Tužitelj tvrdi da oslanjanje na državljanstvo krajnjih vlasnika društva tužitelja kao preduvjet za odobrenje financiranja nije utemeljeno na Uredbi o Kreativnoj Europi; naime, to je protivno pojmu dosljedne provedbe općih i posebnih ciljeva potprograma Kreativna Europa MEDIA.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da se Odlukom Komisije povređuju zahtjevi Uredbe (EU, Euratom) 2018/1046 ⁽³⁾.
 - Tužitelj tvrdi da Komisijino tumačenje kriterija prihvatljivosti nije usklađeno s načelima jednakog postupanja i nediskriminacije, koja je Komisija dužna poštovati u svojim odlukama o financiranju u vezi s bespovratnim sredstvima.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da Odluka Komisije povređuje članak 20. Povelje Europske unije o temeljnim pravima.

- Tužitelj tvrdi da Odluka Komisije dovodi do različitog postupanja u sličnim predmetima na štetu pojedinih subjekata, što nije objektivno opravdano.
6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da Komisija prekoračuje granice svojih diskrecijskih ovlasti.
- Tužitelj tvrdi da odabir tumačenja koje povređuje pravo Unije te mu se protivi unatoč tome što postoji nekoliko različitih tumačenja, koja su u skladu s pravom Unije, predstavlja Komisijinu zlouporabu diskrecijskih ovlasti.
7. Sedmi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da Odluka Komisije povređuje načelo proporcionalnosti.
- Tužitelj tvrdi da bi odobrenje financiranja pod uvjetom sprječavanja odljeva dobiti u bilo koju treću zemlju bilo jednako učinkovito, ali blaže sredstvo.

- (¹) Uredba Vijeća (EZ) br. 58/2003 od 19. prosinca 2002. o utvrđivanju statusa izvršnih agencija kojima se povjeravaju određene zadaće u vezi s upravljanjem programima Zajednice (SL 2003., L 11, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 83.)
- (²) Uredba (EU) br. 1295/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2013. o uspostavi programa Kreativna Europa (2014. – 2020.) i stavljanju izvan snage odluka br. 1718/2006/EZ, br. 1855/2006/EZ i br. 1041/2009/EZ (SL 2013., L 347, str. 221. i ispravak SL 2014., L 189, str. 260.)
- (³) Uredba (EU, Euratom) 2018/1046 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. srpnja 2018. o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije, o izmjeni uređaba (EU) br. 1296/2013, (EU) br. 1301/2013, (EU) br. 1303/2013, (EU) br. 1304/2013, (EU) br. 1309/2013, (EU) br. 1316/2013, (EU) br. 223/2014, (EU) br. 283/2014 i Odluke br. 541/2014/EU te o stavljanju izvan snage Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 (SL 2018., L 193, str. 1)

Tužba podnesena 6. prosinca 2021. – Courtois i dr./Komisija

(Predmet T-761/21)

(2022/C 51/51)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelji: Fabien Courtois (Rueil-Malmaison, Francuska) i 2088 drugih tužitelja (zastupnik: A. Durand, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- proglaši zahtjeve tužiteljâ dopuštenima i osnovanima;
- poništi prešutnu odluku o odbijanju od 24. rujna 2021. proizišlu iz nepostojanja odgovora na ponovni zahtjev koji su tužitelji podnijeli 13. kolovoza 2021.;
- Komisiji naloži snošenje troškova ovog postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na dopuštenosti tužbe. Tužitelji u tom pogledu ističu svoju aktivnu procesnu legitimaciju kao podnositelji zahtjeva koji imaju pravo pokrenuti postupak u smislu članka 8. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (¹) (u daljnjem tekstu: Uredba 1049/2001) i kao osobe kojima je upućen pobijani akt u smislu članka 263. stavka 4. UFEU-a. Tužitelji usto ističu da imaju pravni interes nastao zbog Komisijina odbijanja pristupa dokumentima u njezinoj prešutnoj odluci o odbijanju od 24. rujna 2021. i povrede njihovih temeljnih prava pobijanom odlukom.

2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na internoj zakonitosti Komisijine odluke. Tužitelji ističu da je Komisija povrijedila njihovo pravo na pristup dokumentima temeljeći svoju odluku na nepotpunim i pogrešnim razlozima. Tužitelji dodaju da se pozivaju na prevladavajuće javne interese koji opravdavaju pristup dokumentima. Naposljetku, tužitelji smatraju da je Komisija povrijedila načelo proporcionalnosti jer je prekoračila ono što je nužno za postizanje svojih ciljeva.

(¹) SL 2001., L 145, str. 43. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 70.)

Tužba podnesena 10. prosinca 2021. – Euranimi/Komisija

(Predmet T-769/21)

(2022/C 51/52)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: European Association of Non-Integrated Metal Importers & distributors (Euranimi) (Bruxelles, Belgija) (zastupnici: M. Campa, D. Rovetta, P. Gjørtler, V. Villante, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Provedbenu uredbu Komisije (EU) 2021/1483 od 15. rujna 2021. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz hladnovaljanih plosnatih proizvoda od nehrđajućeg čelika podrijetlom iz Narodne Republike Kine i Tajvana nakon revizije zbog predstojećeg isteka mjera u skladu s člankom 11. stavkom 2. Uredbe (EU) 2016/1036 Europskog parlamenta i Vijeća;
- naloži Europskoj komisiji snošenje tužiteljevih i vlastitih pravnih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe za poništenje Provedbene uredbe Komisije (EU) 2021/1483 od 15. rujna 2021. (¹) tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 11. stavka 2. Uredbe (EU) 2016/1036 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. (²) – očita pogreška u ocjeni koju su počinile Komisijine službe.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 3. stavka 2. Uredbe (EU) 2016/1036 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. u pogledu ocjene štete i uzročnosti i za kineske, i za tajvanske proizvode – očita pogreška u ocjeni.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 2. stavka 6. točke (a) Uredbe (EU) 2016/1036 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016., u pogledu pravnog statusa Izvješća kojim Europska komisija utvrđuje postojanje značajnih poremećaja na tržištu u određenoj zemlji ili u određenom sektoru u toj zemlji te uporabi takvih izvješća za utvrđivanje dampainga.

(¹) Provedbena uredba Komisije (EU) 2021/1483 od 15. rujna 2021. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz hladnovaljanih plosnatih proizvoda od nehrđajućeg čelika podrijetlom iz Narodne Republike Kine i Tajvana nakon revizije zbog predstojećeg isteka mjera u skladu s člankom 11. stavkom 2. Uredbe (EU) 2016/1036 Europskog parlamenta i Vijeća (SL 2021., L 327, str. 1.)

(²) Uredba (EU) 2016/1036 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije (SL 2016., L 176, str. 21.)

Tužba podnesena 9. prosinca 2021. – OC/ESVD**(Predmet T-770/21)**

(2022/C 51/53)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužiteljica: OC (zastupnici: L. Levi i N. Flandin, odvjetnice)

Tuženik: Europska služba za vanjsko djelovanje (ESVD)

Tužbeni zahtjev

Tužiteljica od Općeg suda zahtijeva da:

— proglašava ovu tužbu dopuštenom i osnovanom;

posljedično,

— poništi odluku od 10. rujna 2020., dostavljenu 11. veljače 2021., kojom je tijelo za imenovanje odbilo tužiteljičin zahtjev za pomoć podnesen na temelju članka 24. Pravilnika o osoblju za dužnosnike Europske unije;

— ako je potrebno, poništi odluku tijela za imenovanje od 31. kolovoza 2021. kojom se odbija tužiteljičina žalba od 6. svibnja 2021. protiv odluke od 10. rujna 2021.;

— naloži tuženiku snošenje svih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužiteljica ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi obveze obrazlaganja i prava na saslušanje.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi postupka i pravila o nadležnosti u području podjele ovlasti. Tužiteljica u tom pogledu ističe da je odluku o pokretanju upravne istrage morao donijeti glavni tajnik ESVD-a.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na očitim pogreškama u ocjeni koje je ESVD navodno počinio s obzirom na definiciju uznemiravanja koju je prihvatio i povredi članka 12.a Pravilnika o osoblju za dužnosnike Europske unije.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi dužnosti brižnog postupanja.

Tužba podnesena 14. prosinca 2021. – Trend Glass/EUIPO (ECO STORAGE)**(Predmet T-777/21)**

(2022/C 51/54)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Tužitelj: Trend Glass sp. z o.o. (Radom, Poljska) (zastupnik: J. Gwiazdowska, odvjetnica)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni žig: prijava figurativnog žiga Europske unije ECO STORAGE – prijava br. 18 324 347

Pobijana odluka: odluka četvrtoga žalbenog vijeća EUIPO-a od 11. listopada 2021. u predmetu R 1315/2021-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku u cijelosti i dopusti registraciju prijave žiga Europske unije br. 18 324 347;
- podredno, ukine odluku četvrtog žalbenog vijeća i vrati predmet na ponovno odlučivanje;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova postupka, uključujući i troškova koje je tužitelj pretrpio u postupku pred žalbenim vijećem i operativnim odjelom EUIPO-a.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 7. stavka 1. točaka (b) i (c) u vezi s člankom 7. stavkom 2. Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća (EU) br. 2017/1001;
 - povreda članka 33. stavaka 2. i 7. i članka 42. stavka 1. Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća (EU) br. 2017/1001;
 - povreda članka 94. stavka 1. i članka 95. stavka 1. Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća (EU) br. 2017/1001;
 - povreda članka 20., članka 41. stavka 1. i članka 41. stavka 2. točaka (a) i (c) Povelje Europske unije o temeljnim pravima, među kojima prava na saslušanje, obveze obrazlaganja, načela dobre uprave, pravne sigurnosti i jednakog postupanja.
-

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije
Europske unije
L-2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR